Nr. 62. Piątek, 16 Marca 1883. **Rok 73.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 c. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów [illegible] po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4** zł.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., **pocztą 1** zł. **35** ct. Z *Przewodnikiem* za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4** zł. **75** ct.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1** zł. **65** ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 30 kwietnia b. r. losowania obligacyj funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego, zostaje począwszy od 25 marca b. r. zasystowane przepisywanie obligacyj indemnizacyjnych, któreby przy przepisaniu musiały dostać odmienne numera.

Po ogłoszeniu wyniku głosowania przepisywanie obligacyj na nowo się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa, jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 12 marca 1883.

W miesiącu styczniu b. r. zmniejszył się stan płonicy, czerwonki i błonicy, natomiast wzmógł się stan ospy, tyfusu plamistego i brzusznego, odry i kokluszu.

Czerwonka panuje w pięciu powiatach i tyluż miejscowościach; z 95 leczonych chorych wyzdrowiało 41 (43·2 prc.), umarło 3 (3·2 prc.).

Ospa pojawiła się przeważnie w powiecie: jarosławskim, sanockim, borszczowskim, bobreckim, buczackim i brodzkim; z 2495 leczonych chorych wyzdrowiało 1308 (52·4 prc.), umarło 402 (16·1 prc.).

Odra panowała przeważnie w powiecie: przemyskim, złoczowskim, kamioneckim, brodzkim i grodeckim; z 3778 leczonych chorych wyzdrowiało 2066 (54·7 prc.), umarło 250 (6·6 prc.).

Płonica wystąpiła przeważnie w powiecie: łańcuckim, brzozowskim i złoczowskim; z 1267 leczonych chorych wyzdrowiało 662 (52·2 prc.), umarło 171 (13·5 prc.).

Błonica panowała przeważnie w powiecie kałuskim; z 308 leczonych chorych wyzdrowiało 153 (49·7 prc.), umarło 83 (26·9 prc.).

Tyfus plamisty panuje przeważnie w powiecie buczackim i samborskim; z 538 leczonych chorych wyzdrowiało 297 (55·2 prc.), umarło 58 (10·8 prc.).

Tyfus brzuszny wystąpił przeważnie w powiecie: złoczowskim, skałackim, niskim, przemyskim i przemyślańskim; z 1640 leczonych chorych wyzdrowiało 936 (57·1 prc.), umarło 131 (8 prc.).

Koklusz panował przeważnie w powiecie: rohatyńskim, przemyślańskim i żółkiewskim; z 1679 leczonych chorych wyzdrowiało 626 (37·3 prc.), umarło 103 (6·1 prc.).

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 28 lutego 1883.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 marca.

Jeżeli kto w skutek najświeższych sprawek *irredenty*, mianowicie rzucenia petardy w rzymskim pałacu ambasady austryackiej, zachwiał się w opinii, że rząd włoski na seryo uważa utrzymanie przyjaźnych stosunków z Austryą za najgłówniejsze zadanie polityki zagranicznej, to ostatnie parlamentarne mowy ministra spraw zagranicznych Manciniego muszą usunąć wszelkie powątpiewanie. Bez żadnych zastrzeżeń, stanowczo i otwarcie postawił minister Mancini przyjaźń Włoch z Austro-Węgrami i Niemcami jako politykę wskazaną interesami Włoch, jako rękojmię ich siły i powagi, w ogóle przyszłości. Szczerość i lojalność tego oświadczenia przebija szczególnie z końcowego ustępu, w którym zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy nakreślony został charakter tego przymierza. Nie ma ono celów zaczepnych, lecz zadanie pokojowe, obejmuje w pierwszym rzędzie Austro-Węgry i Niemcy, ale nie wyklucza ściślości stosunków z innemi mocarstwami, mianowicie z Francyą i Anglią. Tem oświadczeniem minister Mancini stwierdza wobec Europy, że Włochy przejęte są świadomością pięknej misyi cywilizacyjnej, jaką im jako najmłodszemu mocarstwu wytknęły polityczne i historyczne stosunki. Europa bowiem sprzyjała tak wytrwale i tak skutecznie dążności ku zjednoczeniu narodowemu Włoch tylko w tem przekonaniu, że w nowem mocarstwie uzyska nowy czynnik trwałego, pokojowego skonsolidowania stosunków. Kiedyż i w jaki sposób mogły Włochy lepiej okazać tę świadomość, jeżeli nie obecnie, w przymierzu z dwoma mocarstwami środkowej Europy, które ścisłym sojuszem swoim już raz wśród groźnej burzy wojennej ocaliły zagrożone interesa normalnego rozwoju stosunków, które reprezentują i reprezentować będą dalej obok idei konserwatywnej w spornych kwestyach międzynarodowych także najważniejsze zadania i cele cywilizacyjne tam, gdzie nowoczesne pojęcia społeczne i państwowe dopiero przybierać zaczynają widome kształty, gdzie dokonywa się zadekretowany snać już nieodwołalnie rozkład państwa, które straciwszy wszelkie warunki rozwoju, stało się anachronizmem i samo już oswaja się z myślą o zagładzie swojej. W stosunku do kwestyi wschodniej wszelka dwuznaczność włoskiej polityki wykluczona zostaje od chwili, gdy jej reprezentant tak dobitnie i stanowczo podniósł konieczność utrzymania przymierza z Austro-Węgrami i Niemcami.

Dla Austryi szczególnie ważne znaczenie posiada osobny ustęp o *irredencie*, którą minister Mancini napiętnował jako zgraję szaleńców, kompromitujących kraj, a tem samem wyzywających przeciw sobie całą surowość prawa. Już kilkakrotnie *irredenta* otrzymała w parlamencie włoskim surową naganę, ale stanowcze potępienie i napiętnowanie zawarte jest dopiero w mowie ministra Manciniego. Uczynił on to w taki sposób, że już nie można przypuścić, aby rząd włoski z jakichkolwiek pobudek wejść mógł napowrót na drogę dawnej pobłażliwości i lekceważenia skutków. Powiedział bowiem minister Mancini wyraźnie, że *irredenta* podkopuje monarchizm, a to oświadczenie aprobowane przez parlament, nie pozwoli już żadnemu gabinetowi zaniechać przyjętego obecnie systemu represyi wobec kierowników i uczestników agitacyi.

Nikt nie ozwał się w parlamencie już nie z obroną *irredenty*, lecz chociażby tylko z radą, aby nie przeceniano niebezpieczeństwa i nie używano zbyt surowych środków repressyjnych. Przeciwnie, nawet mowcy, którzy krytykowali politykę min. Manciniego, i co do aliansów, okazywali większą predylekcyę dla Francyi i Anglii, aniżeli dla Niemiec i Austro-Węgier, w sprawie *irredenty* wyraźnie przyznali rządowi słuszność. Co w Austryi od samego początku podnoszono jako jeden z rysów charakterystycznych *irredenty*, t. j. jej antagonizm wobec monarchii i w ogóle wobec całego obecnego ustroju państwa, to dopiero dziś zostało powszechnie we Włoszech uznanem. Późno, ale bynajmniej nie zapóźno przychodzi ta refleksya.

PRZELUDNIENIE ZIEMI

I.

Ostatniemi czasy podniesiono znowu kilkakrotnie i z różnych stron kwestyę przeludnienia ziemi. Zastanawiano się nad tem, w jak dalekiej przyszłości przy dzisiejszym wzroście ludności ziemi nastąpić może przeludnienie i jakieby były następstwa takiej katastrofy? Spróbujmy zbadać, czy obawy podobne mają jakie uzasadnienie.

Powód do nich dał nieustanny i względnie szybki wzrost ludności ziemi w ciągu ostatniego stulecia. Ciekawą byłoby rzeczą, porównać wzrost ten czasów ostatnich ze wzrostem w ciągu ubiegłych dziejów ludzkości, śledzić stopniowe powiększanie się rodu ludzkiego od czasów najdawniejszych aż do naszej epoki, lecz jak łatwo zrozumieć, rzecz to niepodobna. Szczegóły, znane nam o zaludnieniu ziemi w różnych epokach historyi, są nader szczupłe i polegają w znacznej części tylko na domysłach i przypuszczeniach a nie na pozytywnych datach.

Możemy przedewszystkiem przyjąć, że jedną z przyczyn właśnie, które spowodowały rozszerzenie się rodu ludzkiego po całej kuli ziemskiej, było przeludnienie pewnych krajów, pewnych okolic ziemi. Nadmierne powiększenie się ludności na jednem miejscu wywołało trudności w zaspokojeniu materyalnych potrzeb życia i po czasie niejakim zmuszało udawać się w okolice, w których ręka ludzka darów przyrody albo jeszcze nie tknęła albo przynajmniej korzystania z nich nie utrudniła.

Dla narodów, trudniących się myśliwstwem lub pasterstwem, potrzebujących tem samem dla opędzenia swych potrzeb znaczniejszych przestrzeni ziemi, czas ten, w którym potrzeba było już myśleć o obieraniu nowych siedzib, nadchodził oczywiście prędzej niż dla innych. Już w księdze Genesis Starego Testamentu znachodzimy opowiadanie o Abrahamie i Locie, zamieszkujących wraz z trzodami i pasterzami jedną ziemię. „I nie mogli się zmieścić w ziemi, żeby społem mieszkali, bo majętność ich wielka była i nie mogli pospołu mieszkać. Zkąd też był swar między pasterzami bydła Abrahamowego i Lotowego“. Celem uniknięcia tych sporów rozchodzą się Abraham i Lot. Ten udaje się do krainy nad Jordanem, tamten osiada w ziemi Chananejskiej.

Opowiadanie to biblijne może służyć za typowy przykład rozchodzenia się wspólnie dotąd osiadłych plemion, spowodowanego powiększeniem się ludności i dobytku. W miarę wzrostu cywilizacyi wstępuje coraz więcej w miejsce zajęć pasterskich i myśliwskich rolnictwo; w miejsce życia koczowniczego obieranie stałych siedzib i własność oddzielna na ziemi czy to szczepów całych, czy pojedynczych rodzin. Przesiedlanie się jednak z jednych okolic w drugie mimo to nie ustaje. Gdy wskutek wzrostu rodzin lub pokoleń zwiększały się potrzeby, nie zadawał sobie nikt trudu, aby zaspokoić je przez spotęgowanie urodzajności ziemi i zwiększenie jej plonów i nie wysilał się na lepszą uprawę roli. Daleko wygodniej było wyprawić nadmiar potomstwa, którego utrzymanie nastręczało trudności, na szukanie nowych siedzib w sąsiednich lub dalszych krajach, bądź to przez zajęcie bezludnych dotąd przestrzeni, bądź w drodze zdobyczy. I oto powód główny wszelkich wędrówek ludów i kolonizacyj, jakie w coraz to innych formach odbywają się w historyi aż do naszych czasów.

Jakkolwiek wzrost ciągły ludności ziemi odgrywa tak ważną w historyi rolę, to ani starożytność ani wieki średnie nie miały jeszcze pojęcia o doniosłości tego faktu i jego następstw. Z myślicieli starożytnych zajmują się wprawdzie kwestyą tą Plato i Arystoteles, jak i tylu innemi zagadnieniami, które zwykliśmy uważać za całkiem „nowoczesne“ — stawiają nawet w tym względzie pewne postulaty do państwa; zresztą jednak ludzkość cała jeszcze się tym objawem nie zajmuje, nie zrobiwszy żadnych doświadczeń, któreby ją do tego zniewalały.

W starożytności zaporą wcale skuteczną przeciw miejscowym przeludnieniom była instytucya niewolnictwa, która z rozszerzaniem się państwa rzymskiego przybierała coraz większe rozmiary. Liczba niewolników nie mogła zwiększać się lub przynajmniej rosnąć w pewnej posiadłości, nad potrzebę, nad środki, jakie na utrzymanie ich można było obrócić. Panu zaś nie brakło na sposobach, aby zwiększeniu się temu zapobiedz. Utrzymywanie związków z niewolnicami wpływało na zmniejszenie potomstwa w małżeństwach prawych i było powodem, iż wielu wolnych wcale małżeństw nie zawierało. Dość przypomnieć, że w Rzymie musiano wydawać ustawy przeciw bezżennym. Prócz niewolnictwa działały w starożytności przeciw lokalnym przeludnieniom i inne jeszcze czynniki, jak sposób ówczesny prowadzenia wojen, polegający na systematycznem mordowaniu jeńców lub obracaniu ich w zwykłych niewolników, dozwolone zwyczajem lub prawem porzucanie dzieci nowonarodzonych, wreszcie łatwość osiedlania się w sąsiednich, urodzajnych a słabo zaludnionych okolicach.

Klasyczna starożytność przedstawia nadto pod względem wzrostu ludności ciekawy objaw, że ludność w pewnych krajach, doszedłszy dość szybko pewnego *maximum*, następnie bez ustanku się zmniejsza, lubo naturalnie to zmniejszanie się w różnych państwach jest różnem i zawisłem od miejscowych stosunków. W Grecyi dosięga zaludnienie punktu kulminacyjnego już w siódmem lub szóstem stuleciu przed Chrystusem, czego świadectwem niejako są liczne kolonie greckie, zakładane w tym właśnie okresie. Częste jednak i z wzrastającą zaciętością prowadzone wojny wewnętrzne, zwłaszcza peloponezka, która trwała 28 lat, przyczyniają się wnet do zmniejszenia tego obfitego zaludnienia. Od czasu podbojów Aleksandra Wielkiego nastaje wychodźtwo na wielką skalę na Wschód. Zaludnienie Grecyi staje się coraz rzadszem. Polybius uskarża się na wielki brak ludności, na „oligantropię“ ziemi greckiej, a znanem lubo może nieco przesadnem jest powiedzenie Plutarcha, że cała Grecya nie mogłaby wystawić 3000 hoplitów, których dostarczyła niegdyś sama mała Megara!

W Italii wedle obliczeń Zumpta, któremu zawdzięczamy cenną pracę o stanie i powiększaniu się ludności w świecie starożytnym, przypadło *maximum* zaludnienia już na trzecie stulecie przed Chrystusem, w czasie między pierwszą a drugą wojną punicką. Z Polybiusa wiemy, że państwo rzymskie, rozciągając się jeszcze przeważnie na środkową tylko Italię, mogło już wystawić do boju 700.000 piechoty i 70.000 jazdy. W czasach cesarstwa, w drugiem stuleciu po Chrystusie, liczyła, jak przyjmuje Wittersheim, europejska część państwa rzymskiego 45 mi-

KORESPONDENCYE

Berlin, 14 marca.

☐ Dziś obradowała wreście Izba poselska nad wnioskiem Koła polskiego, który żąda, aby stosownie do rozporządzenia królewskiego z roku 1842 język polski został przywrócony jako język wykładowy w gimnazyach i seminaryach, tak iżby obok klas niemieckich istniały także polskie, aby nauka religii wszędzie byla wykładaną w języku ojczystym, zwłaszcza w szkole ludowej, gdzie język ojczysty w ogólności powinien być językiem wykładowym. Radykalną zmianę zaprowadził pod tym względem minister Falk w roku 1872 i 1873, tak iż obecnie język polski nigdzie nie jest wykładowym a nawet w szkole ludowej w niektórych okolicach dzieci polskie zmuszone są uczyć się religii po niemiecku. Jako wnioskodawca uzasadnił żądanie Polaków ksiądz dr. Stablewski w świetnej mowie, w której stosownie do uroczystych zapewnień króla Fryderyka Wilhelma IV wymagał, aby rząd zmienił postępowanie swoje, gdyż coraz mniej młodzieży polskiej uczęszcza do szkół wyższych a to zwłaszcza z warstw średnich, które dzieci swych nie mogą przysposabiać prywatnie. Najgorszy to wywarło wpływ na moralność młodzieży, że od lat dziesięciu chłopcy nie pobieraja nauki religii, odkąd Falk zażądał, aby od klas najniższych począwszy, religia była wykładaną po niemiecku, a arcybiskup Ledóchowski tego zakazał, pozwalając na wykład taki tylko w klasach najwyższych. W szkole ludowej uczą się dzieci zupełnie jak papugi, nawet za pomocą mimiki, jak to polecił pewien powiatowy inspektor szkolny. Mowca zwrócił się przeciwko osławionemu niemieckiemu związkowi szkolnemu, podburzającemu ludność siedmiogrodzką przeciwko rządowi węgierskiemu, chociaż tam w stosunku do pruskich bardzo dobre istnieją przepisy szkolne. Ks. Stablewski prosił Izbę, aby innym rządom nie dostarczała materyału do uciskania Niemców, żyjących za granicą n. p. w Węgrzech i w Rossyi. Mowca rozwodził się osobno nad położeniem Niemców katolików, objaśniając, że ich garstka tylko żyje wśród ludności na wskróś polskiej, podczas kiedy przeważna część Niemców zajmuje osobne powiaty nad krańcami księstwa poznańskiego, i wcale nie ma mowy o tem, aby mogła być spolszczoną. Dla tych katolików niech rząd założy szkoły osobne, lecz niech nie uciska milionów Polaków, aby uchronić garstkę od możliwej polonizacyi.

Z centrum przemówił najprzód ks. Kolberg z Warmii, podnosząc, że wniosek polski nie powinien być zastosowanym do Warmii, wyjąwszy jednak naukę religii w szkole ludowej. Mowca przytoczył fakt charakterystyczny, że dzieci protestanckich Mazurów i Litwinów uczą się czytania w języku ojczystym, aby umieć czytać biblię i śpiewać z śpiewnika; dla katolickich dzieci polskich nie ma podobnej koncesyi. Wyrażenie mowcy, że Prusy Wschodnie nie mają w tem interesu, aby popierać dążenia polskie, skarcił przywódzca centrum baron Schorlemer, jako niewłaściwe, gdyż nikt nie stawił takiego żądania Schorlemer uderzył silnie na bezwzględne tendencye rządu, i stawiał za wzór łagodne zachowanie się rządu austryackiego wobec różnych narodowości. Związek szkolny, o którym już wspomniałem, otrzymał z ust Schorlemera także energiczną odprawę.

Powiernik księcia Bismarcka, pan Tiedemann, prezes regencyi bydgoskiej, polecił administracyi pruskiej wprawdzie oględniejsze postępowanie wobec ludności polskiej, lecz w dziedzinie szkolnej nie chce zezwolić na żadne ustępstwo, gdyż z powodu wpływu kościoła, kobiet polskich i prasy polskiej polonizacya wśród niemieckich katolików wielkie czyni postępy na północy księstwa poznańskiego.

Poseł Zakrzewski wykazał, że rząd faktycznie marzy o germanizacyi Polaków, chociaż słowami wypiera się tego. Minister Eulenburg powiedział kiedyś otwarcie: „Zostańcie Niemcami!“ Mowca zwracał uwagę rządu, że właśnie Polacy najlepszym są murem przeciwko naciskowi panslawizmu a germanizacya księstwa poznańskiego nie może leżeć w interesie rządu, podejmującego walkę przeciwko panslawizmowi.

Minister Gossler oświadczył w długiej mowie, że królowie pruscy dali Polakom znane zapewnienia pod warunkiem, że porzucą marzenia swoje o niezawisłości i odbudowaniu Polski a szczerymi staną się Prusakami. To nie nastąpiło, przeciwnie uwydatnia się coraz większe odosobnienie się Polaków na każdem polu i przeciwko temu ma działać szkoła nowoczesna. Język prowincyonalny (!) ma być zachowany, lecz obok niego wpojony być musi język państwowy, aby przyszli obywatele mogli pełnić obowiązki swoje wobec Prus i Niemiec.

Rozprawy dopiero jutro się skończą, gdyż jeszcze cały szereg mowców jest zapisany. Nie ma żadnych widoków. aby wniosek w zupełności został przyjętym.

Rada państwa

(CCLXXXIII posiedzenie Izby poselskiej).

† **Wiedeń,** 14go marca. (*Kor. Gaz. Lwow.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 20, poświęcając wspomnienie pośmiertne zmarłemu dnia 10 b. m. posłowi Falkemu, poczem podaje do publicznej wiadomości rezultat tajnych posiedzeń wczorajszych w sprawie pos. Schönerera. Od rządu wniesiono projekt ustawy o przedłużeniu prowizoryum budżetowego do końca kwietnia r. b.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

W dalszym ciągu szczegółowej dyskusyi budżetowej idzie pod obrady z etatu ministerstwa handlu tytuł generalnej inspekcyi dróg żelaznych z kwotą wydatków 276.100 złr. (o 935 złr. mniej od preliminarza rządowego).

Pos. Fürnkranz żąda drogi żelaznej z St. Pölten na Krems do Sigmundsherberg, tudzież mostu żelaznego na Dunaju pod Krems.

Minister handlu bar. Pino składa oświadczenie w sprawie drogi żelaznej, które zadowoli preopinanta, byle tylko spółka ubiegająca się o koncesyę miała rzeczywiście pieniądze.

Bez dalszej dyskusyi przyjęto tytuł powyższy, tudzież następny: służba cymentnicza, wydatki 374.000 złr. (o 780 złr. mniej od prelim. rząd.), dochody 280.000 zł. (zgodnie z prel. rząd.)

Następuje tytuł służby portowej i sanitarnej na morzu z kwotą wydatków 774.160 złr. (o 763 złr. mniej od prel. rząd.), dochodów 530.000 złr. (o 13.500 złr. więcej od prel. rząd.), który przyjęto po przemówieniu pos. Wittmanna o upadku austryackiej handlowej żeglugi morskiej i o podźwignięciu jej właśnie temi środkami, które pos. Hausner w dyskusyi ogólnej uznał za zbyteczne; a bez dyskusyi uchwalono tytuł regulacyi rzeki Narenty z kwotą wydatków 550.000 złr. (zgodnie z preliminarzem rządowym).

Pod dyskusyę idzie tytuł poczty z kwotą wydatków 16,059 430 złr. (o 193.140 złr. mniej od preliminarza rządowego, a to z uwzględnieniem już okoliczności, że komisya budżetowa z zawartej tu pozycyi dla pocztowych kas oszczędności otworzyła osobny tytuł budżetowy), dochodów zaś 20 milionów (zgodnie z prelim. rząd.)

Pos. Hallwich użalał się na naruszenie tajemnicy listowej, czego liczne przytacza przykłady, między innemi i ten, że pod pretekstem, iż w pewnym liście znajdują się losy loteryi hamburskiej, otworzono kopertę i list cały przeczytano. (Pos. Schönerer woła: *Słuchajcie!*) Mowca wnosi rezolucyę: „Wzywa się c. k. rząd, aby urzędom podwładnym na nowo zalecił jak najściślejsze przestrzeganie tajemnicy listowej.“ Rezolucyę tę przekazano komisyi budżetowej.

Minister handlu bar. Pino przyrzeka, że przytoczone przez preopinanta fakta każe ściśle zbadać i że wyda instrukcyę w myśl rezolucyi. P. minister mniema jednak, że preopinant za daleko się posunął w konkluzyach swoich, twierdząc. że w Austryi nie można już pisać listu bez obawy, żeby go władze nie przeczytały. Minister stanowczo odpiera ten zarzut. Tajemnica jest przestrzegana z wyjątkiem wypadków, w których list jest podejrzany o przemycenie rzeczy zakazanych; ale i tu rząd czuwać będzie, aby nie zachodziły nadużycia.

Poseł Roser wytyka pocztom różne wady biurokratyczne.

Minister handlu bar. Pino przyrzeka uwzględnić uwagi preopinanta, uznaje słuszność niektórych zarzutów, wobec innych zaś bierze pocztę w obronę.

Pos. Schoenerer przypomina swoją rozprawę z dnia 3 b. m. z ministrem spraw wewnętrznych o list z Pożonia (Pressburg), zatrzymany w urzędzie celnym, a mimo oświadczenia hr. Taaffego, dotychczas mu nie doręczony. Mowca cofa wyrazy użyte dnia 3 b. m. o urzędnikach niższych, przyznając, że krzywdę im wyrządził, bo ci postępują, jak się pokazało, tylko wedle wskazówek z góry. Zapytuje ministra jak się ma sprawa listu tego, czy śledztwo wytoczone i czy list swój otrzyma.

Min. handlu bar. Pino odpowiada, że wedle sprawozdania, które otrzymał od dyrekcyi poczty, list z Pożonia do pos. Schoenerera zatrzymano na poczcie i przekazano urzędowi celnemu dlatego, iż zbyt oczywiście mieścił się w nim dzienniczek, podlegający w Austryi stemplowi. Gdyby p. Schoenerer zechciał był otworzyć list w przytomności urzędnika i opłacić stempel, dawno byłby w jego posiadaniu, a jeżeli tego nie uczyni, list wróci do Pożonia. Minister powiada dalej, że rząd z obowiązku musi czuwać, aby w listach nie przemycano losów loteryj zagranicznych, które czynią moralny uszczerbek ludności i krzywdzą skarb, lub dzienników, które głoszą zasady przewrotne, niebezpieczne społeczeństwu i tronowi.

Poseł Schoenerer z zadowoleniem stwierdza, że minister przyznał sam, iż władze świadomie naruszają zasadniczą ustawę państwa, bo nie szanują tajemnicy listowej. Mowca przeczy, aby w liście pożońskim mógł znajdować się dziennik, bo jemu nic o tem nie wiadomo. (*Wesołość*). Nie śmiejcież się — woła mowca — bo oświadczam to lojalnie, a waszemi śmiechami ustawicznemi kompromitujecie liberalizm i parlamentaryzm. Gdyby oświadczenie ministra było prawdziwe, jakimże działoby się sposobem, że od dnia 6go marca regularnie otrzymuję listy z owym dziennikiem?

Specyalny sprawozdawca komisyi budżetowej pos. Russ odpowiada Roserowi, że żądane przezeń roformy niekoniecznie byłyby dobre, chociaż za wzór miałyby im służyć niemieckie urządzenia pocztowe. (*Brawo! z prawicy*). Co się tyczy naruszania tajemnic listowej mowca stwierdza, że były ambasador niemiecki Harry Arnim żalił się przed nim, iż rząd austryacki przejmuje niektóre listy jego i że w Austryi jest jeszcze tak zwany „czarny gabinet“. Jakoż z oświadczeń ministra wynika rzeczywiście, że tajemnica listowa nie jest szanowana. Skoro list ma być przejęty, może to stać się tylko za orzeczeniem sędziego lub przy rewizyi domowej. Mowca ubolewa, że reputacya Austryi za granicą wiele na tem ucierpi (*Brawo! z lewicy*).

Tytuł poczty przyjęto.

Następuje tytuł telegrafów z kwotą wydatków 3,577.970 zł., dochodów $4\frac{1}{2}$ miliona (zgodnie z prel. rząd.)

Pos. Wiesenburg zaleca kłaść druty telegrafów pod ziemią i wzywa rząd, aby zbadał urządzenia niemieckie i francuskie.

Pos. Kopp oświadcza, że minister handlu przyznał się dziś wyraźnie do zasad systemu policyjnego. Mowca opowiada, że w pewnym kraju, w którym nie ma Niemców, starosta z okoliczności wyborów gminnych polecił urzędnikom wziąć udział w wyborach, a to w duchu niedopuszczenia pewnych ludzi do reprezentacyi gminnej. Jeden z urzędników udał się do namiestnika z telegraficznem zapytaniem, czy starosta czyni to z wyższego polecenia, ale wstrzymano tę depeszę i zwrócono po kilku dniach urzędnikowi jako nie kwalifikującą się do ekspedycyi w myśl traktatu petersburskiego. Co mowca jeszcze wie o tej sprawie, zamilczeć woli. Fakt ten dowodzi, jak się mają rzeczy w Austryi z wolną komunikacyą telegraficzną. (*Brawo! z lewicy*).

Pos. Russ stwierdza, że rząd zbyt wiele korzysta z kontroli, do której prawo nadaje mu petersburski traktat międzynarodowy.

Tytuł telegrafów przyjęto, a bez dyskusyi uchwalono tytuł pocztowych kas oszczędności z kwota wydatków 190.000 zł. (o 140.000 zł. wyżej preliminarza rządowego), dochodów 140.000 zł.

Następuje tytuł zarządu skarbowych dróg żelaznych z kwotą wydatków 1,651.570 zł., dochodów 1,757.930 zł Komisya budżetowa wyjęła z pod tego tytułu niektóre skarbowe drogi żelazne i połączyła je z tytułem zarzadu kolei imienia cesarzowej Elżbiety (Zachodniej) jako koleje zarządzane wprost przez c. k. dyrekcyę skarbowych dróg żelaznych w Wiedniu. Z uwzględnieniem tej zmiany przedstawia się powyższa kwota wydatków jako o 46.670 zł. mniejsza, kwota dochodów o 26.300 zł. mniejsza od preliminarza rządowego. Wydatki na kolej Tarnowsko - Leluchowską zniżono o 17.650 zł., na Naddniestrzańską o 28.000 zł.; razem na obie skarbowe drogi żelazne w Galicyi o 45.650 zł.; dochody zaś tylko z kolei Naddniestrzańskiej preliminuje komisya o 15.000 zł. niżej niż preliminował rząd, tak, że bilans obu kolei galicyjskich wypada wedle preliminarza komisyi jeszcze o 30.650 zł. korzystniej dla skarbu, niż wedle preliminarza rządowego.

Pos. Heilsberg żąda przedłużenia kolei Mürzzuschlag-Neuberg.

Pos. Hausner przemawia za przeniesieniem zarzadów kolei galicyjskich do kraju.

Pos. Jahn żąda zmian taryfowych na

---

lionów mieszkańców, osiedlonych na 42.000 mil kwadratowych; azyatycka 27 do 28 milionów na 17.000 mil kwadratowych; afrykańska 16 do 18 milionów ludności na 40.000 mil kwadratowych. Żyło więc tedy już wówczas w najcieplejszych i najżyźniejszych krajach Europy więcej niż 1000 ludzi na mili kwadratowej. W czasach jednak późniejszych państwa rzymskiego spotykamy się z skargami na brak ludności, a gdy wreszcie Rzym upada pod naciskiem ludów barbarzyńskich, kataklizm ten pociąga za sobą w następstwie spustoszenie i wyludnienie całych krajów, niegdyś obficie zaludnionych.

Narody germańskie i słowiańskie, występujące z upadkiem państwa rzymskiego na widownię dziejową, posiadają wszelkie warunki sprzyjające rozwojowi ludności. Z rozwiniętem życiem rodzinnem, opartem na małżeństwie ściśle monogamicznem, wiąże się u nich wstręt do zabójstwa nowonarodzonych dzieci, które nie uchodziło wcale za wzbronione prawie u wszystkich narodów starożytnych, z wyjątkiem Żydów. To też tylko jako następstwa ciągłego wzrastania ludności i potrzeby szukania nowych siedzib, przedstawiają się n. p. wędrówki szczepów germańskich, tudzież późniejsze wyprawy Normanów.

Wzrost ten ludności napotykał jednak z drugiej strony na nowe zapory. Kolonizacya północnych krajów, gdzie przyroda nie tak łatwo dawała się ujarzmić i wyzyskać jak na południu, zamienianie okolic dzikich w urodzajne ziemie, wymagały pracy całych stuleci i tysięcy ofiar ludzkich. Przytem nieurodzaje i zarazy, te plagi owych czasów, powtarzające się w niedalekich odstępach, dziesiątkują ciągle wzrastającą ludność. Wobec klęsk tych państwa średniowieczne, przy braku wszelkich instytucyj sanitarnych i wszelkich urządzeń do ochrony i poparcia dobrobytu ludności. były bezsilne. Przeciw zarazom umiano się bronić tylko modlitwą publiczną, procesyami i pokutą. Epidemie porywały też tysiące i tysiące ofiar. Przy braku zupełnym wszelkiego handlu zbożem i środkami żywności musiał każdy nieurodzaj pociągać za sobą — głód. Do tego przyłączały się nieustalone stosunki społeczne, brak wszelkiego bezpieczeństwa publicznego, chwytanie się własnej pomocy celem pomszczenia krzywd doznanych i wynikające stąd ciągłe walki i waśni panów lennych i ich wielkich i małych wazałów między sobą. Wszystko to wpływało na rozwój ludności tak zgubnie, jak wojny, bo te chociaż wiele pochłaniały ofiar, to powtarzały się tylko od czasu do czasu i były zlokalizowane.

Z tem wszystkiem Europa już w jedenastem, dwunastem i trzynastem stuleciu musiała być dość zaludnioną, skoro w czasach wojen krzyżowych dostarczać mogła nowych i nowych wciąż zastępów wojennych i pokrywać rychło niezmierne straty w ludziach, jakich wymagały krucyaty!...

Ludność Polski, już w epoce Chrobrego, mogła wynosić, wedle Maciejowskiego, około 8 milionów.

W stuleciu czternastem t. z. „czarna śmierć“ pochłonęła w całej Europie w ciągu trzech lat 25 milionów ludzi, a uważano wówczas liczbę tę jako trzecią część całej ówczesnej ludności europejskiej. W drugiej połowie piętnastego stulecia i te straty wyrównują się powoli, tak iż pod koniec wieków średnich środkowa Europa, Włochy i półwysep pirenejski — jak to z różnych oznak wnosić można — zdaje się mieć dość gęste zaludnienie.

Nie można tego powiedzieć o wschodniej Europie a w szczególności o Polsce, gdzie napady Tatarskie, które poczynają się już od trzynastego stulecia i odtąd powtarzają się peryodycznie, pustoszą kraj i wyludniają go przez mordy i uprowadzanie w niewolę mieszkańców. Wszak w jednym najeździe z r. 1498, po klęsce Olbrachtowej na Wołoszczyźnie, uprowadzili Tatarzy wedle świadectw współczesnych 100.000 jeńców w jasyr!

Dzieje nowożytne otwierają się całym szeregiem wojen religijnych, walk wewnętrznych i zewnętrznych, dłuższych lub krótszych, spowodowanych reformacyą. Walki te pociągają za sobą znowu zmniejszenie się ludności w Europie. W Hiszpanii i Włoszech, do niedawna zajmujących stanowisko dominujące tak w rzeczach kościelnych jak i polityce, następuje upadek i zastój ekonomiczny, zmniejsza się ludność znacznie. We Francyi i Anglii ciągłe wojny domowe, rewolucye i ścierania się stronnictw pociągają także za sobą niezmierne ofiary w ludziach. Nie braknie przytem w całej Europie i zaraz, dziesiątkujących ludność, zwłaszcza miejską. W Londynie n p. pochłania zaraza w r. 1593 24 prc. całej ludności miasta, w r. 1625 31 prc., w r. 1636 13 prc., w r. 1665 45 prc. ludności, szacowanej wówczas na 130.000! W Niemczech sroży się nadto wojna trzydziestoletnia, rujnuje kraj pod względem gospodarczym i wyludnia całe okolice. Ludność państwa niemieckiego, która przed tą wojną nie mogła wynosić mniej niż 25 milionów, spada po niej więcej niż o połowę! Niemcy potrzebują całego stulecia, aby osiągnąć pierwotną cyfrę ludności — do podniesienia się ekonomicznego i ten przeciąg czasu jeszcze im nie wystarcza.

Ludność Polski w tym czasie, za Zygmunta III, oblicza Siarczyński na 24 milionów.

W***

kolejach czeskich i przeniesienia zarządów ich do Pragi.

Specyalny sprawozdawca komisyi pos. **Schaup** występuje przeciw decentralizacyi zarządów kolejowych.

Generalny sprawozdawca komisyi pos. Henryk **Clam** odpiera wywody specyalnego sprawozdawcy i przypomina, że niektórym kolejom już w koncesyi nałożono obowiązek utrzymywania zarządów w kraju.

Tytuł powyższy przyjęto.

Tytuł skarbowych budowli kolejowych mieści w sobie wydatków 20,000 000 zł. (zgodnie z prel. rząd mianowicie na Transwersalną 9 milionów, a na Arletańską 11 milionów), dochodów 1,100.000 zł. (zgodnie z dodatkowo wniesionym projektem o wypłaceniu tej sumy przez Galicyę.)

Pos. **Fürth** ubolewa, że rząd przy kolei Podkarpackiej odstąpił od zasady budowania na własną rękę, ale nie chce rozwodzić się nad tem dalej, skoro kwestya ta jest przedmiotem śledztwa komisyi parlamentarnej. Mowca wzywa rząd, aby jak najrychlej objaśnił Izbę o zamiarach swoich pod względem pokrycia wielkich wydatków na budowle kolejowe, które zresztą z radością wita.

Pos. **Wittmann** żąda nowej kolei na rzecz Tryestu.

Specyalny sprawozdawca pos. **Schaup** odpowiada Wittmannowi, że korzyści dla Tryestu z żądanej kolei są wątpliwe; dalej ubolewa nad odstąpieniem od zasady budowania na własną rękę przy kolei transwersalnej i czyni ministrowi handlu zarzut, że nie przemawiał o tem w komisyi budżetowej.

Min. handlu bar. **Pino** oświadcza, że nie przemawiał o tem w komisyi jedynie dla tego, iż sprawozdawca specyalny sam przyznał, że rząd miał prawo postąpić, jak sobie postąpił. Zresztą co do pobudek, dla których rząd oddał budowę przedsiębiorstwu generalnemu, powołuje się na znaną odpowiedź na interpelacyę prawicy.

Tytuł powyższy przyjęto.

Następuje tytuł zarządu kolei imienia cesarzowej Elżbiety i innych pod c. k. dyrekcyą w Wiedniu z kwotą wydatków 17,742.283 zł. (o 44,620 zł. mniej od prel. rząd.), dochodów 14,892.780 zł. (o 10.000 zł. mniej), który przyjęto po niejakiej dyskusyi, wszczętej przez pos. **Pachera** o generalne wydzierżawienie restauracyj po dworcach kolei imienia cesarzowej Elżbiety, na co pos. Henr. **Clam** odpowiedział, że nie trzeba wyzyskiwać drobnych spraw do wszczynania wielkich skandalów. (*Oho! oho z lewicy*).

Bez dyskusyi uchwalono zgodnie z preliminarzem rządowym 300.000 zł. na przyczynienie się zakupnem akcyj do kosztów budowy drogi żelaznej z Kremsmünster do Mühldorf i na tem przerwano obrady.

Od rządu wniesiono kredyt dodatkowy 230.000 zł. na wydział lekarski uniwersytetu czeskiego.

Koniec posiedzenia o godz. 4. Następne wieczorem.

(CCLXXV *posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 6 marca (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes **Smolka** zagaja posiedzenie o godz. 7 wieczorem.

Izba przystępuje od razu do porządku dziennego.

Projekt rządowy o przedłużeniu prowizoryum budżetowego w pierwszem czytaniu przekazano komisyi budżetowej.

Na wniosek pos **Riegera** przystąpiono zaraz do pierwszego czytania projektu o kredycie dodatkowym na o tworzenie wydziału lekarskiego w uniwersytecie czeskim i przekazano go komisyi budżetowej z poleceniem, aby jutro zdała sprawę ustnie.

W dalszym ciągu szczegółowej dyskusyi budżetowej idzie pod obrady etat ministerstwa spraw rolniczych, mianowicie tytuł kierownictwa centralnego z kwotą wydatków 280.390 zł., dochodów 400 zł. (zgodnie z prel. rząd.)

Pos. **Kopp**: Uwagi moje właściwie powinienem był wypowiedzieć, gdy obradowano nad pomocą skarbową dla Tyrolu. Powstrzymałem się wówczas, bo nie chciałem rozstrajać Izby w chwili, gdy szło o danie pomocy nieszczęśliwym. Ale jestem przekonany, że te 10 milionów dla Tyrolu są to pieniądze wprost za okno wyrzucone, bo nie daje się ich człowiekowi, co umie podźwignąć się z upadku, ale nędzarzowi, który nie potrafi użyć ich należycie. Mowca dowodzi tego jaskrawym obrazem gospodarki tyrolskiej, tępiącej systematycznie lasy w górach i t. d. W przemówieniu dalszem, pełnem wycieczek przeciw ludności tyrolskiej, mowca powiada, że Tyrol bierze tę pomoc skarbową jako nagrodę za usługi dawniejsze (*Oklaski z lewicy*).

Pos. **Waldert** krytykuje działalność ministerstwa na polu ustawodawstwa wodnego; szczególniej dla Czech nic nie uczyniono.

Minister rolnictwa hr. **Falkenhayn** uspokaja pos. Koppa oświadczeniem, że rząd ma wpływ na czynność tyrolskiego Wydziału krajowego i nie dopuści niestosownego użycia pomocy skarbowej. Posłowi Waldertowi przyrzeka uwzględnić jego uwagi.

Pos. **Harrach** ubolewa, że zbyt mała jest w budżecie kwota na kulturę krajową, chociaż jest to wydatek, któryby powinien dać rolnikowi możność opłacania podatków tak cierpliwie ponoszonych. Wzywa rząd, aby więcej łożył na ten cel i aby hojniej wspierał towarzystwa rolnicze.

Generalny sprawozdawca komisyi pos. Henryk **Clam** uderza na Koppa, że tak pogardliwie mówił o Tyrolu. Niewolno twierdzić, że to pieniądz za okno wyrzucony, że to jałmużna! Niewolno mówić, że kraj ten tak świetnie bronił się najazdom, spodziewając się za to wynagrodzenia materyalnego w przyszłości! Nie zgodzi się w ten sposób podburzać jednych krajów przeciw drugim. (*Brawo! z prawicy*).

Pos. **Kopp** (*krzyczy*): Proszę o głos!

Prezes: Dyskusya zamknięta, więc na co?

Pos. **Kopp** (*jeszcze głośniej*): Do sprostowania!

Pos. **Kopp** oświadcza, że nie tak pojmował nagrodę, jakoby Tyrol z góry na nią liczył, lecz że jest to rzeczywista nagroda za usługi dawniejsze. Wielka zaś jest różnica, czy kto czyni coś, aby dostać order, czy dostaje go za to, że coś uczynił.

Pos. **Clam** raz jeszcze stwierdza, że pos. Kopp mówił w niegodny sposób o jałmużnie, o pieniądzach za okno wyrzuconych i t. p.

Tytuł kierownictwa centralnego przyjęto i na tem przerwano obrady. Koniec posiedzenia o godz. 9½. Następne jutro.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Uchwały konferencyi dunajskiej.)

Przedłożony parlamentowi angielskiemu traktat konferencyi opiewa w skróceniu: Art. 1. Jurysdykcya europejskiej komisyi dunajskiej rozszerzona zostaje i ma być wykonywana od Gałacu do Braiły. Art. 2. Pełnomocnictwo komisyi dunajskiej zostaje przedłużone na okres lat 21, począwszy od 24 kwietnia 1883 r. Po każdem trzechleciu poczytywane będzie pełnomocnictwo jako obowiązujące nadal, jeżeli jedna ze stron na rok przed wygaśnięciem tego terminu nie objawi życzenia pewnych zmian w organizacyi lub pełnomocnictwie komisyi dunajskiej. Art. 3. Komisya dunajska nie będzie wykonywać kontroli rzeczywistej nad temi odnogami ujścia Kilii, których brzegi należą do jednego z państw przybrzeżnych. Art. 4. Nad odnogą ujścia Kilii płynącą pomiędzy rossyjskiem a rumuńskiem terytoryum czuwać mają rossyjscy i rumuńscy członkowie komisyi europejskiej, stosownie do regulaminu obowiązującego przy ujściu Suliny. Art. 5. W razie gdyby Rossya albo Rumunia zamierzały przedsiębrać jakie roboty w jednej z zatok ujścia Kilii, plany budowli muszą być przedłożone komisyi europejskiej która oceni, czy roboty te nie wpłyną szkodliwie na żeglugę innych ujść Dunaju. Gdyby pomiędzy władzami rossyjskiemi lub rumuńskiemi a komisyą europejską przyszło do nieporozumienia z powodu planów, lub gdyby w łonie samej komisyi wybuchło nieporozumienie co do rozmiaru robót na Izmaile, to zajście takie ma być przedstawione bezpośrednio mocarstwom. Art. 6. Rossya nie dozna żadnego ograniczenia co do poboru opłat w celu pokrycia kosztów robót, jednakże dla ochrony interesów żeglugi w ujściach Suliny i Kilii, obowiązany jest rząd rossyjski przedłożyć regulamin poboru opłaty od żeglugi członkom komisyi europejskiej, którzy reprezentują rządy europejskie. Art. 7. Regulaminy żeglugi, policyi rzecznej i kontroli, które komisya europejska przy udziale delegatów Serbii i Bułgaryi na posiedzeniu z d. 2 czerwca 1882 r. uchwaliła, obowiązywać mają na przestrzeni od Bramy Żelaznej do Braiły. Art. 8. Wszystkie traktaty konwencye i umowy, co do Dunaju i ujść jego, utrzymane zostają w mocy we wszystkich tych punktach, które nie zostały zniesione przez stypulacye poprzednie lub nie uległy zmianie. Art. 9. Traktat niniejszy ma być w ciągu sześciu miesięcy, a jeżeli być może i wcześniej, ratyfikowany w Londynie a nadto nastąpić ma wymiana ratyfikacyj.

Protokół, który ma obowiązywać na równi z traktatem, określi prawa członków komisyi europejskiej co do swobodnej ich komunikacyi w odnodze Kilii, ażeby mogli zebrać dokładne informacye o stosunkach.

Konferencya zmieniła postanowienia co do żeglugi pomiędzy Bramą Żelazną a Braiłą i kilka ważniejszych punktów w skutek zarzutów Rumunii i Bułgaryi. Do zmian rzeczonych należy orzeczenie o mianowaniu pełnomocników inspektorskich, podział rzeki na pewne rejony w celach administracyjnych i kolej wysyłania członków komisyi europejskiej do komisyi mięszanej. Ponieważ Austro-Węgry mają w tej komisyi ciągle swojego reprezentanta, więc zrezygnowały z prawa podwójnej reprezentacyi. Wynika dalej z uchwał co do komisyi mięszanej, iż dwa razy do roku odbywać się będą jej sesye w ten sposób, żeby nie przypadały równocześnie z sesyami komisyi europejskiej. Pełnomocnictwo komisyi mięszanej trwa tak długo, jak pełnomocnictwo komisyi europejskiej. Giurgewo pozostaje i nadal siedzibą komisyi mięszanej, która ma zostawać w nieustannej relacyi z komisyą europejską, nad czem czuwać będzie ta ostatnia.

(Oświadczenie Manciniego).

Uzupełniając ostatnie depesze o przebiegu rozpraw w Izbie włoskiej nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych, podajemy dzisiaj w streszczeniu przemówienie ministra Manciniego w odpowiedzi na wywody przeciwników obecnego kierunku włoskiej polityki zagranicznej. Minister zabrał głos, aby zaznajomić Izbę o czynnościach i zamiarach rządu, rozproszyć błędy i usunąć wątpliwości co do właściwego kierunku polityki rządowej. Ogólne położenie, wytworzone kongresem berlińskim i późniejszemi faktami, które były następstwem publicznych i tajnych zobowiązań przyjętych w Berlinie, musiało i musi istnieć jako wyższa konieczność, której przełamać nie może żaden rząd, ani żaden mąż stanu. Byłoby rzeczą niesłuszną czynić za fakta te odpowiedzialnym ministra. Gdy mowca objął tekę ministerstwa spraw zagranicznych, zastosował się ściśle do kierunku wskazanego mu przez Izbę, która domagała się polityki pokoju, poszanowania traktatów, i wyraźnie oświadczyła, że chce, aby rząd poszedł w kierunku, któryby dawał rękojmię, że reformy ekonomiczne zostaną przeprowadzone. Gabinet obecny objął władzę wśród nader trudnych okoliczności; z jednej strony groziły państwu zawikłania wywołane wypadkami w Tunisie i Marsylii, z drugiej dało się uczuć niezwykłe oziębienie stosunków z Austryą i Niemcami. Kto zarzuca rządowi, że starał się bezskutecznie o przymierze z Austryą i Niemcami, nie powinienby zapominać, że państwo posiadające blisko 30 milionów ludności, doskonałą armię i marynarkę, temu tylko ofiaruje swoje przymierze, kto go rzeczywiście pragnie. Mowca, wykazawszy następnie, że Austrya i Niemcy zgodziły się chętnie na ofiarowany im alians, tak dalej mówił: Dowiodłem, że zarzut, jakoby w Wiedniu i Berlinie dano nam odmowną odpowiedź, jest prostem oszczerstwem, wymierzonem przeciw krajowi i rządowi. W sprawie naszych stosunków z Austryą i z Niemcami powołuje się na oświadczenie złożone przez austryackiego ministra spraw zagranicznych w spólnych delegacyach. Wykazałem, że łączność Włoch z Austryą i Niemcami ma na oku cele wysoko legitymistyczne, pokojowe, wolne od wszelkiej cechy zaczepnej. Rząd pozostanie wiernym temu celowi do ostatka i nie myśli bynajmniej o nieprzyjaznych krokach przeciw mocarstwu, z którem łączą nas wspólne interesa i potrzeby. Owszem rdzeniem włosko-austryacko-niemieckiego programu jest nietylko unikanie wszelkich kroków nieprzyjaznych, lecz tego wszystkiego nawet, coby mogło budzić nieufność. Jak się pokazuje z przedłożonych dokumentów, dzięki temu połączeniu nie stoimy dzisiaj odosobnieni; we wszystkich kwestyach charakteru ogólno-europejskiego panuje obecnie zgodność akcyi dyplomatycznej między Włochami a obudwoma cesarstwami. Nie wątpię, że z czasem powiedzie się Włochom uporządkować w taki sam sposób swoje stosunki do Francyi i Anglii, naszej stałej i lojalnej przyjaciółki."

(Anarchiści w Hiszpanii).

Spiski anarchiczne w południowej Hiszpanii, o których telegramy rozniosły wiadomość po Europie, budzą obecnie najżywsze zajęcie. Trudno zaprzeczyć, że ruch ten socyalistyczny o wiele jest groźniejszym, niż mniemano przed kilku dniami. Ogniskami spisku „Czarnej Ręki" były nietylko Xerez, Arcos, Granada, Malaga i inne mniejsze miasta południowej Hiszpanii, gdyż i w samym Madrycie, Barcelonie i Walencyi odkryto członków tej niebezpiecznej bandy. Pokazało się nawet, że w Barcelonie i Walencyi zawikłani są w tej sprawie dość znaczni urzędnicy i osobistości poważane. Naczelnikami tych band spiskowych są nauczyciel z Arcos, nazwiskiem Juan Ruiz i Franciszek Corbacho z Alkornocalejo. Obydwóch wymienionych zdołano już uwięzić, a z zeznań ich dowiedziały się władze rzeczy nader ważnych. Liczba aresztowanych do 7 marca, przeciw którym są oczywiste dowody winy i udziału w sprzysiężeniu przeciw społeczeństwu (*contra la sociedad y el burguesmo*) — przenosi już 600 osób. Przystępowały do tego związku osobistości wszelkich klas i stanów i bez różnicy płci. W mieście Xerez czeka w więzieniach przeszło 250 osób na wyrok sądów. W Kadyksie musiano stary klasztor przerobić na więzienie, ażeby pomieścić masy aresztowanych. Usiłowaniom policyi, przy pomocy nadesłanego z Madrytu wojska i żandarmeryi, udało się wyśledzić wszystkie kryjówki spiskowców. Władze przyszły w posiadanie ważnych papierów, które wyjaśniają wszystkie od czterech miesięcy popełniane zbrodnie i morderstwa w tych okolicach. Znaleziono także mnóstwo pism podburzających, przygotowane listy z pogróżkami i najważniejszy ze wszystkich papierów, drukowany statut tajnego związku w wielkiej ilości egzemplarzy. Z osnowy statutu pokazuje się, że istniał komitet wykonawczy, tajny trybunał z oznaczoną liczbą sędziów i wydział, który się zajmował losowaniem osobistości, przeznaczonych do spełniania rozkazów, polecających skrytobójstwa, rabunki i podpalania pewnych miejscowości. Za niespełnienie takiego rozkazu przewidziana była w statucie kara śmierci. Od tygodnia już zajmuje się specyalna komisya sądowa śledztwem i według prawdopodobnych obliczeń będzie miała do czynienia z niezmierną liczbą, bo około 20.000 obwinionych o udział. Pomimo bezwzględnej surowości władz co dzień prawie dochodzą wiadomości o nowych występkach. W Madrycie i Xerez otrzymują wyżsi urzędnicy co chwila listy z pogróżkami. Do Xerez wysłano świeże posiłki zbrojne, gdyż policya dowiedziała się, że spiskowcy zamierzają napaść na więzienia celem uwolnienia przemocą aresztowanych".

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Paszczyna w powiecie ropczyckim 100 zł. zapomogi na budowę szkoły.

(—) **Egzamin fachowy.** P. Zygmunt Jasiński ze Lwowa, były słuchacz politechniki lwowskiej a następnie wiedeńskiej, złożył na politechnice wiedeńskiej fachowy egzamin państwowy z nauk inżynierskich.

(—) **Prof. Strakosch**, którego znakomite recytacye pierwszorzędnych dzieł literatury dramatycznej cieszą się tak wielkiem powodzeniem w naszem mieście, odczyta jutro, w sobotę, wielką scenę z *Hamleta*, następnie znany utwór Heinego *Die Wallfahrt nach Kevelaar* a w końcu ustęp z *Demetryusza* Schillera: *Polski sejm.*

— **W akademii umiejętności** w poniedziałek odbyło się zwyczajne posiedzenie wydziału filologicznego pod przewodnictwem dr. Estreichera. Przewodniczący na wstępie poświęcił gorące wspomnienie pamięci nieodżałowanego Józefa Szujskiego. Sekretarz wydziału prof. Malinowski przypomniał obecnym § 16 urządzenia wewnętrznego akademii, podług którego do każdej rozprawy złożonej akademii winno być dołączone streszczenie z wykazaniem wypadków, do których autor w swej pracy dodszedł. Nadmienił nadto, iż pożądanemby było, aby streszczenia takowe pisane były w języku niemieckim lub francuskim, jako przeznaczone do wydawanego przez akademię czasopisma: *Anzeigen der Akademie der Wissenschaften in Krakau.* W dalszym ciągu sekretarz zawiadomił o nadesłaniu uwag w sprawie ustalenia pisowni polskiej przez pp. Kosińskiego, Małeckiego, Nehringa, Ogonowskiego, Samolewicza, Trzaskowskiego i Węclewskiego. Uwagi te przekazano komisyi językowej. Następnie prof. Morawski przedstawił jeden z utworów poety włoskiego Filicai o zwycięstwie wiedeńskiem w łacińskim przekładzie dr. Błażeja Verghetti z Rzymu pod tytułem *De Viennensi obsidione.* W końcu prof. Morawski złożył pracę p. Pawlikowskiego: O złożeniach u Klonowicza.

= **Wybór uzupełniający** trzech członków Rady powiatowej w Żydaczowie z grupy gmin wiejskich rozpisano na dzień 19 kwietnia bież. roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. Starostwo.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się pojutrze, w niedzielę, koncert instrumentalno-wokalny na cześć prezesa dr. Józefa Malinowskiego. Początek o godzinie 7 wieczór.

(—) **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem, w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Prof. Skibiński będzie miał wykład „O murach podporowych w przekopach", poczem nastąpią luźne komunikacye prof. Rychtera „O projektach nowszych komunikacyj wodnych w Galicyi".

— **Powietrze** dziś nareszcie ociepliło się znacznie, dzięki wiatrowi południowemu i pięknej pogodzie.

§ **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich w przeciągu miesiąca lutego b. r. oddano depesz 35.756, a mianowicie: rzą-

dowych bezpłatnych 27, w służbie telegraficznej 616, zapłaconych rządowych i prywatnych 35.113. Nadeszło depesz 42.532, a mianowicie: rządowych bezpłatnych 10, w służbie telegraficznej 1.333, z giełdy wiedeńskiej 3.358, zapłaconych rządowych i prywatnych 37.831. Przetelegrafowano depesz 106.653. Przeszło zatem przez linie galicyjskie depesz 184.941. Za depesze wpłynęło do kasy 21.380 zł.

* **Zapiski policyjne.** Złożono w policyi nóż i widelec oznaczone herbem z koroną hrabiowską i koralowe kolczyki oprawne w złoto.— Trzech niebezpiecznych złodziei, przytrzymanych na gorącym uczynku kradzieży, oddano sądowi karnemu.

*** **W skutek zaczadzenia** utracił życie jeden z wartowników nocnych w gminie powiatu samborskiego Czukwi. Z towarzyszem swoim schronił się on do niezamieszkanego budynku, w którym rozłożyli ognisko i zapewne posnęli. Następnego dnia rano znaleziono obu w tym budynku bez oznak życia i tylko jednego z nich zdołano jeszcze uratować.

*** **Zbrodniczą ręką** wzniecony pożar zniszczył w tych dniach zagrodę naczelnika gminy w Moszkowie, w powiecie sokalskim, Hrycia Hładkiego. Z dochodzenia okazało się, że ogień wzniecił rozmyślnie własny ojciec pogorzelca Łuć Hładki, w skutek zatargów z synem. Został on uwięziony. Strata poszkodowanego, w części tylko ubezpieczona, wynosi tysiąc zł.

— **Artysta nadworny** wiedeńskiego *Burgteatru* La Roche, o którego jubileuszu pięćdziesiątletniej pracy na owej scenie wspomnieliśmy wczoraj, według depeszy z Wiednia był rzeczywiście przedmiotem serdecznych owacyj ze strony generalnej intendantury teatrów nadwornych, kolegów i publiczności. Od kolegów sędziwy jubilat otrzymał wspaniale wykonany adres, a od różnych bliższych i dalszych zwolenników kwiaty i upominki. Mimo późnego wieku p. La Roche cieszy się wybornem zdrowiem.

— **Jubileusz Rafaela.** Dzienniki włoskie donoszą, że w dniu czterechsetnej rocznicy urodzin Rafaela Sanzio, 28 marca, w mieście rodzinnem wielkiego artysty, Urbino, odbędzie się w uroczysty sposób odsłonienie posągu tegoż. Deputacye wszystkich szkół malarskich świata zapowiedziały swój udział w tej uroczystości.

— **Ostatni potomek** dynastyi tatarskiej, która przez kilka wieków aż do roku 1776 panowała na półwyspie krymskim i tyle zniszczenia wniosła w dzierżawy rzeczypospolitej polskiej, książe Saadet Karai basza umarł w zeszłym tygodniu w Konstantynopolu. Pradziad zmarłego, ostatni chan krymski, uległszy namowom Katarzyny II, przestał uznawać zwierzchnictwo sułtana w Stambule i przyjął był protektorat rossyjski. Na złe mu to wyszło, gdyż w kilka już lat później ta sama Katarzyna II złożyła go z tronu, poczem chan udał się do Stambułu, gdzie został uwięziony i ścięty. Potomkowie jego, a między nimi zmarły właśnie książę Saadet Karai, wychowywani byli kosztem sułtanów, ostatni chan bowiem nie zostawił majątku.

— **Meteor** obserwowano we wtorek wieczorem nad Wiedniem. Patrzącym zdawało się, że ciało ogniste spada w stronę gmachu parlamentu. Zgasło ono w powietrzu bez huku.

— **Starożytne groby** z mnóstwem kości ludzkich, szczątków zbroi i broni, przeważnie z bronzu lub podobnej mięszaniny kruszcowej, odkryto przypadkiem pod Czachwicami w okręgu chebskim w Czechach. Urny gliniane przy wydobywaniu pokruszyły się po największej części.

— **Kolizya parowców.** W przystani dunajowej w Peszcie przedwczoraj wpadły na siebie dwa parowce pasażerskie i formalnie wbiły się w siebie tak, że dłuższego trzeba było czasu, ażeby je rozłączyć. Szczęściem, uszkodzenia, jakie poniosły, znajdowały się nad poziomem wody, do katastrofy więc nie przyszło.

— **O wielkiej kradzieży sreber** donosi nota policyi lipskiej. Pomiędzy skradzionemi przedmiotami znajduje się czteroramienny świecznik dużych rozmiarów z litego srebra, koszyk na chleb roboty ażurowej, duży imbryk z pokrywą z kości słoniowej i t. p., a także cenny pierścień brylantowy. Podejrzanym o kradzież jest 29-letni służący nazwiskiem Henryk Gath.

— **Wielkie śniegi** spadły w ostatnich dniach w Bukareszcie, przyczem od razu tająć zaczęło. Obawiają się tam powodzi.

— **Walka w powietrzu.** *Franf. Journ.* opowiada: Do biura redakcyi naszej przybył dziś ogrodnik p. Georgius z Ginnheim przynosząc z sobą skrzyneczkę pełną nieżywych kruków, ofiar zaciętej walki, która dniem przedtem toczyła się w powietrzu nad obszarami wymienionej włości. Zgromadziło się tam około 400 kruków, które podzielone na trzy stada krążyły, kracząc w powietrzu, a potem nagle rzuciły się na siebie, jakby na znak dany przez kogo, i kilkakrotnie ponawiały taki atak wśród wielkiej wrzawy. Świadkowie tego rzadkiego widowiska nie mogli się wydziwić zaciętości, z jaką ptaki te godziły na siebie, usiłując dziobem wykłuć oko lub rozpłatać głowę przeciwnika. W krótkim czasie około 50 nieżywych kruków leżało na polu, a jak stwierdzono, żaden z zabitych ptaków nie był ugodzony gdzieindziej, tylko w łeb. Uważano, że często po jednem tylko uderzeniu silniejszego przeciwnika, pokonany ptak od razu spadał na ziemię nieżywy, jak kamień. Dodać należy, iż pomiędzy zabitemi ptakami znajdowały się także samice, nie była to więc zwykła walka toku wiosennego, którą wiodą między sobą tylko samce.

— **Rozbójnicze morderstwo** popełnione zostało w tych dniach na kelnerze restauracyi kolejowej w Boguminie, w chwili, kiedy tenże o godzinie 5 rano wszedł do sali poczekalnej na dworcu, aby gaz zapalić. Morderca, 17-letni chłopak, którego już aresztowano, uderzył swą ofiarę siekierą w głowę kilkakrotnie i zadał jej cięcia tak ciężkie, że śmierć jeszcze tego samego dnia nastąpiła. Rabunku nie mógł dokonać, gdyż ugodzony śmiertelnie kelner wołał jeszcze o pomoc, co spłoszyło mordercę. Wspólnik tego ostatniego zdołał umknąć.

— **Najnowszy wybuch Etny** w następujący sposób opisuje korespondent dziennika *Hamb. C.* z Katanii. Widok, jaki obecnie przedstawia wulkan dla mieszkańców Katanii, jest prawdziwie wspaniały i niewysłowiony. W odstępach czasu cztero do pięciominutowych strzela z krateru gigantyczna trąba lawy, która z ogłuszającym sykiem i trzaskiem opada później na brzegi ognistego stożka. Przy pomyślnym wietrze słychać złowrogie to bombardowanie we wszystkich jego akustycznych odcieniach aż do Katanii. Oprócz gęstych kłębów pary wydobywają się z czeluści wulkanicznej także odłamy części mineralnej wnętrza góry, oraz lekki deszcz popiołu. Popiół ten pod względem subtelności jest istotnie fenomenalny. Krater w porze nocnej podobny jest do olbrzymiej pochodni, którą nawet przy pogodnem niebie widać dokładnie na wiele mil w około. Co do wyrzucanych minerałów, są one wszystkie mocno przeżarte kwasem siarczanym. W popiele natomiast przeważają siarkowapienie, oraz żywo przebłyskujące mikrolityczne twory kryształowe. Osobliwszą jest też przy tem wybuchu Etny okoliczność, że jednocześnie pod Paterno objawiły się erupcye błotne, które jednak tym razem trwały tylko kilka godzin. Promień wytrysków błotnych dochodził wysokości 10 metrów. — Według późniejszych doniesień z Katanii obserwowano tam w ostatnich dniach silne perturbacye meteorologiczne, które bez wątpienia zostają w bezpośrednim związku z przyspieszoną akcyą wulkaniczną we wnętrzu Etny.

Stypendya

O stypendya, których rozdawnictwo wykonuje Wydział krajowy, wpłynęło w bieżącym roku szkolnym podań 913, to jest w przybliżeniu tyle, jak w latach poprzednich, a podobny też był i liczbowy stosunek, w jakim poszczególne gałęzie nauk i grupy zakładów naukowych dostarczyły kandydatów. W myśl postanowień listów fundacyjnych i przepisów obowiązujących, rozdał Wydział krajowy uchwałą z dnia 23 stycznia 1883 wakujące stypendya jak następuje:

I. Z fundacyi ś. p. Jana Żurakowskiego otrzymali: a) stypendya po 262 zł. 50 ct. przeznaczone dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego z pierwszeństwem dla krewnych św. p. fundatora: 1) Julian Zygmunt Słonecki z 2 klasy gimnazyum w Stanisławowie. 2) Kazimierz Antoni Marceli Sobolewski z 4 roku i 3) Czesław Ignacy Podgórski z 1 roku wydziału lekarskiego w Krakowie, wreszcie 4) Jan Karol Zubrzycki z 4 roku budownictwa w szkole politechnicznej we Lwowie. Wszyscy trzej własnie co wymienieni uczniowie pobierali dotąd stypendya niższe, a wykazali obecnie, że warunki na których podstawie owe niższe stypendya otrzymali, pozostały niezmienione. b) Stypendya po 210 zł. przeznaczone dla szlachty otrzymali: 1) Jan Antoni Erazm Dzianott z 8 klasy gimn. w Jaśle; 2) Władysław Jan Podsoński z 2 klasy gimn. w Przemyślu. c) Stypendya po 210 zł. przeznaczone dla młodzieży nienależącej do szlachty: 1) Piotr Ignacy Bieńkowski z 1 roku filozofii we Lwowie; 2) Włodzimierz Marcin Służewski z 2 roku filozofii w Krakowie; 3) Szczepan Jan Neuhoff, uczeń 2 roku mechaniki w Politechnice lwowskiej; 4) Karol Edmund Czerwiński z 5 klasy gimnaz. w Tarnopolu. d) Wreszcie otrzymał stypendyum na 157 zł. 50 ct. Franciszek Jan Machniewicz, uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie.

II. Z fundacyi ś. p. Wiktora Obniskiego otrzymał stypendyum o rocznych 450 zł. przeznaczone dla uczniów wydziału prawniczego, należących do szlachty, Aleksander Bogusław Maryan Cieński z 4 roku praw we Lwowie.

III Z fundacyi śp. Antoniego Dydyńskiego, przeznaczonej dla krewnych i imienników fundatora a w braku tych dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego, otrzymali: 1) stypendyum o rocznych 300 zł. Henryk Roman Dydyński z 2 klasy gimnaz. św. Jacka w Krakowie. 2) rocznych 240 zł. Ludwik August Dydyński z 2 klasy szkoły wydziałowej w Sokalu, obaj jako imiennicy, wreszcie 3) rocznych 360 zł. Stefan Samuel Romult z 3 roku filozofii we Lwowie.

IV. Z fundacyi imienia śp. Szczepana Mogiły Stankiewicza, przeznaczonej dla krewnych tegoż, a względnie dla szlachty, otrzymała stypendyum rocznych 200 zł. Zofia Antonina Nowakowska z 2 klasy szkoły wydziałowej w Tarnopolu.

V. Z fundacyi Zygmunta i Maryi Wiktoryi ze Swiderskich małżonków Laskowskich, przeznaczonej dla krewnych śp. fundatorów, a w braku tych dla młodzieży szlacheckiej uczęszczającej do szkół w Krakowie, otrzymali stypendya: *a)* po 200 zł. rocznie 1) Zdzisław Nanowski z 2 roku praw we Lwowie; 2) Apolinary Jarosław 2 im. Laskowski z 2 klasy szkoły ludowej w Dobromilu; 3) Witold Floryan br. Gostkowski z 3 klasy szkoły ludowej w Zakliczynie, wszyscy trzej jako krewni śp. fundatorów i w miejsce pobieranych dotąd stypendyów po 150 zł. *b)* stypendya po 150 zł. rocznie otrzymali: 1) Adam Franciszek Maurycy Olszewski z 3 klasy szkoły realnej we Lwowie; 2) Tadeusz Zenon Olszewski z 1 klasy szkoły ludowej we Lwowie; 3) Zdzisław Cypryan Lenkiewicz z 1 klasy szkoły ludowej w Sanoku; 4) Włodzimierz Remigiusz Lenkiewicz z 1 klasy tejże szkoły; 5) Bronisław Feliks Leszczyński z 3 roku praw we Lwowie. Wreszcie otrzymał 6) takież stypendyum Antoni Maksymilian 2 im. Bystrzonowski z 3 klasy gimnazyum św. Anny w Krakowie.

VI. Stypendyum z fundacyi śp. Rozalii z Flabowów Löwensteinowej o rocznych 140 zł., przeznaczone dla sierót uczęszczających do szkół w Krakowie, otrzymał Henryk Eisenbach z 1 klasy gimnazyum św. Anny w Krakowie.

VII. Z fundacyi śp. Antoniego Spodwińskiego otrzymał stypendyum rocznych 200 zł. Antoni Gabryel Mazanowski z 4 roku wydziału filozoficznego we Lwowie.

VIII. Z fundacyi śp. Franciszka Parzelskiego o rocznych 150 zł. otrzymał Aleksander Teofil Hioner z 2 roku wydziału lekarskiego w Krakowie.

IX. Z fundacyi śp. Aleksandra Egierskiego, przeznaczonej dla rodziny fundatora a względnie dla synów oficyalistów prywatnych, otrzymał 1) stypendyum rocznych 265 zł. Stanisław Jan Starczewski z 4 roku praw we Lwowie; 2) stypendyum rocznych 254 zł. Romuald Józef Kostrzewski z 4 roku praw we Lwowie.

X. Z fundacyi śp. Stanisława Ładuńskiego otrzymali stypendya po 40 dukatów i 10 zł. rocznie: 1) Jan Polański z 8 klasy gimnazyum w Przemyślu; 2) Stanisław Łucyan Wojciechowski z 1 klasy gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, obaj na podstawie pokrewieństwa z rodziną śp. fundatora

XI. Z fundacyi śp. Kaźmierza Prus Petryczyna otrzymali: a) stypendya po 200 zł. przeznaczone dla uczniów uniwersytetu w Krakowie: 1. Adam Maryan Langie z 1 roku wydziału lekarskiego; 2. Stanisław Windakiewicz z 1 roku wydz. filozoficznego; 3. Bronisław Franciszek Wałek z 3 r. praw. b) stypendya po 200 zł przeznaczone dla uczniów akademii techniczno-przemysłowej w Krakowie: 1. Adam Onufrowicz z 3 roku, 2. Włodzimierz Pantaleon Sztajer z 1 roku; c) stypendyum rocznych 150 zł. przeznaczone dla uczniów gimnazyum św. Anny, otrzymał Władysław Jan Pędzimąż; d) stypendya po 125 zł. przeznaczone dla uczniów szkoły rolniczej w Czernichowie, otrzymali zaleceni na te stypendya przez dyrekcyę szkoły: 1. Jerzy Orzelda z 2 roku, 2. Bolesław Szymon Jastrzębski z 2 roku, 3. Władysław Konstanty Kmieciński z 2 roku, 4. Stanisław Szczęsnowicz z 1 roku, 5. Jan Leon Tabaczyński z 1 roku, 6. Bogdan Popławski z 2 roku. (D. n.)

OSTATNIA POCZTA

Na wczorajszem posiedzeniu komisyi budżetowej oświadczył pan minister oświaty Conrad na zapytanie dep Russa, że znajomość języka niemieckiego będzie wymaganą od tych, którzy chcą wejść do służby publicznej, tudzież przy egzaminach na fizyków, które są rządowemi. Rząd jednak nie zamierza żądać tego samego przy rygorozach, jakie będą składać kandydaci medycyny, i żądanie takie nie byłoby uzasadnione ustawą uniwersytecką z 28 lutego 1882 roku.

Przed kilku dniami dzienniki wiedeńskie podały wiadomość, jakoby poczyniono już przygotowania do organizacyi zarządu galicyjskich państwowych sieci kolei żelaznych, a nawet wymieniły nazwiska osób, przeznaczonych wrzekomo na posady prezydenta galicyjskiej rady kolejowej i dyrektora administracyi. Jak zapewnia *Fremdenblatt*, wiadomość ta co najmniej jest przedwczesna. Według informacyj tego dziennika koła decydujące dotychczas nie zajmowały się tak szczegółowo przyszłą organizacyą zarządu kolei państwowych w Galicyi, aby już w najbliższym czasie mogły wystąpić z całym dokładnym jej planem. Osobistości, wymienione przez dzienniki (dep. Kozłowski i radca rządowy Pichler) posiadają niewątpliwie takie kwalifikacye, iż wśród licznych kandydatów głównie reflektowanoby na nie, ale o decyzyi już dlatego nie może być mowa, że pierwej musi być przeprowadzone odłączenie austryackiej części galicyjsko-węgierskiej kolei od zalitawskiej.

W dziennikach niemieckich coraz częściej spotykamy się ze zdaniem, że przesilenie w pruskiem ministerstwie wojny jest zapowiedzią zmian w różnych kierunkach dotychczasowego systemu. Przedewszystkiem ma być na nowo poruszona sprawa powiększenia artyleryi i nastąpi budowa kolei strategicznych i rozszerzenie fortyfikacyj. Mówią także o przeniesieniu w stan spoczynku wielu starszych generałów. Exminister Kameke, przyjmując wizyty pożegnalne deputowanych, nie ukrywał tego wcale, że ustąpił z powodu różnicy zdania w wielu ważnych kwestyach wojskowych.

Sejm pruski odroczy się dzisiaj najprawdopodobniej do d. 16 kwietnia.

Kreuz Ztg. przepuszcza, że po feryach wielkanocnych rząd bez poprzedniego porozumiewania się z Stolicą św. wniesie do Izby pruskiej kościelno-polityczne przedłożenie. Natomiast z kół parlamentarnych donoszą, że minister wyznań Gossler miał zapewnić kilku deputowanych, iż w najbliższej przyszłości nie należy spodziewać się jakiejkolwiek zmiany ustaw kościelnych.

Według depeszy petersburgskiej do *Politische Correspondenz* hrabia Woroncow-Daszków uda się w tych dniach do Moskwy, aby poinformować się naocznie o przygotowaniach do koronacyi. Dwór angielski będzie reprezentował na uroczystości koronacyjnej książę Edynburski, dwór madrycki ks. Montpensier.

Minister wojny zażądał na potrzeby skoncentrowania 50 000 wojska w Moskwie na uroczystość koronacyjną 2,500.000 rubli.

Z Hiszpanii nadchodzą ciągle wiadomości o aresztowaniach członków sprzysiężenia „Czarnej Ręki“. Władze przejęły liczne kompromitujące papiery, statuta, regulaminy, okólniki a nawet protokoły z odbytych przez spiskowców zebrań. Dokumenta te stwierdzają, że ma się do czynienia z szeroko rozgałęzionem sprzysiężeniem i że spiskowcy zawiązali się pierwotnie w celu oparcia się zjednoczonemi siłami przewadze pracodawców. Później dopiero udało się międzynarodowej propagandzie pozyskać ich dla celów i planów anarchicznych

Pol. Corr. potwierdza dzisiaj wiadomość o bliskim wyjeździe ks. Aleksandra bułgarskiego za granicę. Książę przed udaniem się na uroczystość koronacyjną do Moskwy, złoży wizyty królowi greckiemu i księciu czarnogórskiemu i wstąpi na dni kilka do Wiednia.

Francuski minister sprawiedliwości wezwał okólnikiem wszystkich prokuratorów państwa, ażeby na wypadek zaburzeń ulicznych występowali z całą surowością prawa.

Polit. Corr. donosi z Paryża, iż rząd francuski nie uznał dotąd żadnym aktem dyplomatycznym nowego stanu rzeczy w Egipcie, i nie uczynił tego nawet w drodze półurzędowej za pośrednictwem swoich reprezentantów. Gabinet francuski nie sądzi, żeby dzisiejsze stosunki w Egipcie mogły się ułożyć trwale na przyszłość i że gdyby Anglia działała lojalnie, to byłoby już przyszło do porozumienia z Francyą. Anglia przekona się może za późno, że teraz dopiero rozpoczną się trudności, którychby albo wcale nie było, albo mniej, w razie porozumienia z rządem francuskim.

Według telegramu do *Köln. Ztg.* potwierdza się wiadomość, że Izba deputowanych rozpocznie ferye świąteczne dopiero w dniu 20 marca. Dotychczas policya nie zdołała odkryć, jaki charakter chcą anarchiści nadać demonstracyi zapowiedzianej na 18 b. m. i które place obiorą za widownię swej występnej akcyi. Kilka pism socyalistycznych paryskich ogłosiło projekta i programy obchodu 18 marca. Proponują one zgromadzenia, tłumne procesye na cmentarz Pere-Lachaise, przez bulwary lub przed pałac elizejski. Władze zarządziły ustawienie posterunków wojskowych w rozmaitych miejscach. Jest obawa, że nietylko w Paryżu ale i w

wielu miastach prowincyalnych może przyjść w niedzielę do krwawych scen. Do udziału w demonstracyi niedzielnej anarchiści zamierzają wciągnąć kobiety i dzieci.

Projekt Parnella, modyfikujący ustawę ziemiańską dla Irlandyi, został odrzucony jak już o tem doniósł telegram wczorajszy. Parnell uzasadniał wniesienie projektu groźnemi przepowiedniami. Zapowiedział, że irlandzka sprawa agraryjna nie zostanie rozwiązana, dopóki parlament nie przyjmie jego poprawek i że agitacya dzierżawców wzmagać się będzie. Gladstone wyraził w odpowiedzi nadzieję, że po tej nowej zapowiedzi wojny z władzami, Parnell zechce zapewne utrzymać swoją osobistą akcyę w granicach legalnych, aby nie dodawać otuchy burzycielom porządku i prawa.

Zniknięcie Egana, byłego skarbnika ligi agraryjnej, budzi w kołach parlamentarnych powszechne zajęcie Parnell, zapytany o przyczynę, odpowiedział, że nie znane mu ani pobudki ucieczki Egana, ani miejsce jego pobytu Fundusze ligi. wynoszące 25.000 funtów szterlingów, znajdować się mają w miejscu bezpiecznem. Wszyscy prawie członkowie ligi irlandzkiej znajdują się za granicą, a przed świętami wyjadą do Paryża i irlandzcy członkowie parlamentu, któ rzy bronili celów ligi. Parnell udaje się do Ameryki.

Przed świętami jeszcze ma zamiar kilku członków parlamentu poruszyć w Izbie lordów kwestyę przymierza austryacko-niemieckiego. Lord Strathedem i Campbell zamierzają na posiedzeniu poniedziałkowem zwrócić uwagę Izby na zagraniczną politykę Anglii i zażądać przedłożenia kopii zawartego w r. 1879 przymierza między Austryą a Niemcami. W kołach dyplomatycznych wątpią, czy lord Granville będzie mógł służyć interpelantom jakiemkolwiek wyjaśnieniem w tej sprawie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 15 marca. Na wieczornem posiedzeniu Izby deputowanych p. Jaques jako mowca generalny przedstawił życzenia swojego stronnictwa pod względem ustawodawczym, mianowicie co do kodeksu karnego, ustawy policyjnej i procedury. Mowca krytykuje działalność ministerstwa sprawiedliwości, żali się na ton półurzędowych organów i na konfiskaty, w których władza wrzekomo niejednakowo postępuje. Mowca posuwa się do zarzutu, że administracya państwa milcząco patrzy na przewrot stosunków prawnych i ekonomicznych. Prezydent musiał upominać mowcę, aby nie odstępował od przedmiotu. P. Dubsky żądał reformy administracyi w urzędach depozytowych, gdzie się znajduje dziś 225 milionów. P. Vosnjak zaprzecza twierdzeniu p. Jaquesa, że *Słoweński narod* jest organem rządu. Specyalny sprawozdawca p. Lienbacher polemizował z poprzednimi mowcami opozycyi. P. Jaques składa na ministra sprawiedliwości odpowiedzialność za wszystkie agendy innych ministrów. Gdyby p. Jaques został ministrem sprawiedliwości, skonfiskowałby chyba teki wszystkich swoich kolegów. Mowca broni zarządzenia wzbraniającego sprzedaży dwóch dzienników wiedeńskich po trafikach. Stronnictwa powinnyby połączyć się w usiłowaniach około tamowania nadużyć na polu prasowem. Mowca staje w obronie stanu sędziowskiego i mówi o rozporządzeniu językowem. §. 19 ustawy zasadniczej jest tak jasny, że nie potrzeba na to ustawy, czy pewien język ma być uznany za krajowy. Skonstatowanie faktu takiego należy do rządu. Rozporządzeniom nie można stworzyć nowego języka. Na polu społecznych stosunków nie chce mowca polemizować z p. Jaquesem, bo nikt przecież nie uwierzy, żeby prawica wyznawała zasady Bakunina. P. Wurmbrand mówił o znaczeniu języka w kraju używanego. P. Stourzh przedstawił cały szereg życzeń sądownictwa austryackiego. P. Portugall urgował sprawę budowy gmachu sądowego w Grazu. Minister sprawiedliwości oświadczył, że zakupiono już grunt pod budowę, ale podniesiono przy tem wątpliwości ze stanowiska sanitarnego. Życzeniom wyrażonym stanie się rychło zadość.

Wszystkie pozycye i ustawę skarbową uchwalono zgodnie z wnioskami komisyi. Jutro ostatnie posiedzenie.

Paryż, 15 marca. Sąd apelacyjny ukończył dziś rozprawę w sprawie *Union generale*. Wyrok zostanie w poniedziałek ogłoszony.

Rząd postanowił, że w niedzielę w razie urządzenia demonstracyi uczestnicy mają być wezwani do rozejścia się a jeżeliby nie usłuchali, zostaną wszyscy aresztowani.

Wiedeń, 16 marca. (*Tel. pryw.*) *Wiener Ztg.* ogłasza nominacyę dr. Stefana Pawlickiego na nadzwyczajnego profesora filozofii chrześciańskiej i teologii fundamentalnej na uniwersytecie krakowskim.

Wiedeń, 16 marca. W Izbie deputowanych interpelował dzisiaj dep. Schönerer przewodniczącego komisyi dla nietykalności poselskiej, dla czego dotychczas nie postawiono na porządku dziennym złożonego jeszcze dnia 14 lutego sprawozdania, w którem powzięto uchwałę, aby odmówić wydania sądowi jednego z polskich posłów. Dep. Gödel odesłał interpelanta do prezydenta Izby, któremu jedynie przysługuje prawo układać porządek dzienny.

Izba przyjęła w trzeciem czytaniu budżet i ustawę finansową na rok 1883, za któremi głosowała cała prawica, klub Coroniniego i Rusini, przeciw cała lewica. Następnie uchwaliła Izba w drugiem i trzeciem czytaniu projekt ustawy o zapomogach z funduszów państwowych na rzecz dotkniętej klęskami ludności. Odnoszące się do tej sprawy petycye przekazano rządowi do uwzględnienia. Przedłożenie o kolei lokalnej Czerniowce-Nowosielica przyjęto bez rozpraw w drugiem i trzeciem czytaniu.

Po wyczerpaniu porządku dziennego prezydent złożył Izbie życzenia wesołych świąt i zawiadomił że o terminie najbliższego posiedzenia doniesie pisemnie.

Berlin, 16 marca. *Nationalzeitung* donosi, że admirał Stosch ponowił prośbę o demisyę i umotywował ją wskazaniem na pewne zajścia polityczne i osobiste.

Berlin, 16 marca. (*Tel. pryw.*) Izba znaczną większością głosów odrzuciła w drugiem czytaniu wniosek Koła polskiego o przywrócenie w szkołach przysługujących praw językowi polskiemu. Dep. Schorlemer zastrzegł się przeciw zarzutowi jaki mu czyniono z powodu okazanej dla wniosku sympatyi. Hr. Limburg położył nacisk na to, że centrum popiera i będzie popierało uprawnione życzenia Polaków.

Paryż, 16 marca. (*Tel. pr.*) Przedsięwzięto najsurowsze środki celem zapobieżenia projektowanym na niedzielę manifestacyom. Oprócz policyi, czuwać będzie nad utrzymaniem porządku piechota i kawalerya.

Bukareszt, 16 marca. Senat uchwalił jednogłośnie wotum ufności dla rządu. Bratiano oświadczył, że za sześć miesięcy nikt w Rumunii nie będzie miał innej opinii w sprawie dunajskiej, jak tylko tę, którą dziś parlament i kraj pochwalił. Floresco oświadczył, że w krytycznej chwili wszystkie stronnictwa połączą się razem.

Sofia, 16 marca. Przewodnictwo nowego gabinetu obejmuje Sobolew, Kaulbars tekę wojny, Zankow spraw zewnętrznych.

Rzym, 16 marca. Na wczorajszym konsystorzu papież wręczył kapelusze kardynalskie Czackiemu i Bianchiemu, prekonizował znaczną liczbę arcybiskupów i biskupów, a między nimi wymienionych już polskich prałatów, i przyjmował obecnych w Rzymie nowomianowanych biskupów. Mermillod mianowany został biskupem Lozanny i Genewy.

Londyn, 16 marca. W parterowych lokalnościach ministerstwa lokalnej administracyi nastąpiła wczoraj wieczor o godzinie 9 bardzo gwałtowna eksplozya, która zrządziła wielkie spustoszenia, chociaż nikt nie został zabity. Jest podejrzenie, że był to wybuch bomby dynamitowej. Około godziny 7 wieczorem eksplodowała w redakcyi dziennika *Times* puszka wypełniona materyą wybuchową, nie sprawiła jednak znaczniejszej szkody.

Petersburg, 16 marca. (*Tel. pryw.*) Z kolei strategicznych rozpoczętą będzie najpierw budowa linii Wilno-Równa. Linia ta, długości 530 wiorst ma być ukończoną najpóźniej za półtora roku.

Rzym, 16 marca. (*Tel. pr.*) W Rimini wśród uroczystości urządzonych w dniu urodzin króla, rzucono petardy.

Berlin, 16 marca. (*Tel. pryw.*) *Nordd. Allg. Ztg.* przypominając, że Austrya nie weźmie udziału w międzynarodowej wystawie bydła w Hamburgu pisze, że niema obawy aby abstynencya ta przyczyniła się do obniżenia wartości samej wystawy; w każdym jednak razie brak okazów z Austryi uczyni pewną lukę która będzie miała ujemny skutek jedynie dla gospodarzy austryackich.

Londyn, 16 marca. Stwierdzono, że eksplozya w parterowych lokalnościach ministerstwa miejscowej administracyi spowodowaną została dynamitem. Według powszechnego mniemania jest ona dziełem Fenian.

W obu gmachach parlamentarnych zdwojono straż policyjną, przed gmachami zaś ministeryalnemi i prywatnemi mieszkaniami ministrów ustawiono silne posterunki. Według *Timesa* zbrodnia ta jest odpowiedzią na mowę Gladstona wypowiedzianą w środę w Izbie niższej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 15 marca 18.. godzina 1, min. 40. Losy kredytowe 170·50 W.. akcye kredyt. 312·20 Akcye ang o-aus. 116.25. Akcye banku Union 117·75, Al... k... i Karola Ludwika 306·25. Akcye kolei północnej 277·50, Akcye kolei południowej 143·50. Akcye kolei Albrecht. 170·50, Ak... kolei Elżbiety 217·50, Akcye kolei Lwowsko-czerniowieckiej 170·50 Akcye kolei węg. północno-wschodniej 163·50, Wiedeńskie losy 125 — Ak... kolei Rudolfa —·— Akcye kolei Albrechta Węgierskie obligacye państw. w złocie 97·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·— Losy regulacyi Cisy 109·80, Losy tureckie 26·50. Węgierska renta 120·25. Akcye banku zwiazkowego 113·50 Akcye banku obrotowego —·— Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej — Akcye kolei państwowe —·— Rubel papierowy 1·19·35 Węgierskie losy 116·25, Marka niemiecka —·— Usposobienie ustalone.

Wiedeń, 15 marca 1883, godzina 5 min. 35. Akcye kredytowe 311·70, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —. Kolej Karola Lud. 309·—, Południowa Renta ... 78·22, Galicyjskie listy zastawne 101·80, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne Galicyjski bank rustykalny 101 —. Losy z roku 1860 —·— Napoleondor 9·59. Rubel pap. Usposobienie

Wiedeń, 16 marca 1883, godzina 10. min. 30. Akcye kredytowe 311·30, Anglo-Austr. 116·50. Unionbank 117·50 Kolej Karola Ludw. 308 —, Południowa 142·30, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne — Galicyjski bank rustykalny , Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·48½ Rubel papierowy 1·19½. Usposobienie spokojne

Telegramy zbożowe z d. 15 marca. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·55 do 11·60 zł., żyto —·— do — zł., jęczmień do —· zł. kukurudza —·— do — — zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·75 do 32·— zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.60 do 9·63 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 14·12 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 183·25 m., żyto —·— m., spiritus 53·30, olej rzepakowy 78·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·60 fr., olej rzepakowy 105·25 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa
dnia 16 marca 1883

Hotel Georgea.

Pp. H. hr. Konarski z Chrewta. K. Winnicki z Turad. K. Wisniewski z Dobrzan J. Zwolski z Brynicy. P. Weissleder z Ilmenau (Turyngia).

Hotel Angielski.

Pp. K. Guzkowski z Nowego miasta. W. Osmolski z Gory. J. Kułaczkowski z Trembowli. S. Henzel z Szołomyi. G. Mach z Dobromila.

Hotel Langa.

Pp. A. Schmeichler z Wiednia B. Appenzeller ze Stanisławowa. H Friegländer z Wiednia.

Hotel Europejski.

Pp. B. Bołoz Antoniewicz z Przemyśla. J. Kornicer z Wiednia

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)

z dnia 16 marca 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 730.45mm przy temp. 0°C Psychrometr suchy 2·0°C. Psychrometr wilgotny — 3·0°C. Prężność pary 3.1mm. Wilgoć 80%. Zachmurzenie 1 Wiatr SE3 Ozon 10.

Temperatura powietrza — 1.6°R.

Barometr opada.

... na poziom morza 756·8mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^{0}50'$ $\lambda = 41^{0}41'$ w. $= 340^{m}.5$

Dla 17 marca

E. = $8^{m}\,33.^{s}_{74}$. $\Theta^{0} = 23^{h}\,35^{m}\,36,^{s}_{82}$.

Zachód słońca 16go marca 6h 4m..8.; wschód o 18h. 12m..3.

Ostatnia kwadra księżyca nastąpi 1 marca 1^{d} o 19^{h} $2,^{m}_{2}$; nów 8^{d} 18^{h} $7^{m}{}_{4}$; pierwsza kwadra 15^{d} 10^{h} $7.^{m}_{5}$; pełnia 23^{d} 7^{h} $40,_{9}$ ostatnia kwadra 31^{d} 9^{h} $57,^{m}{}_{4}$

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 9^{d} $12,^{h}{}_{5}$; w punkcie odziemnym (Apogeum) 24^{d} $6.^{h}{}_{5}$

Słońce wstępuje w znak równonocy wiosennej w konstelacyi ryb 20 marca o 12h 26m w nocy. Czas gwiazdowy zrówna się z czasem średnim dnia 22go marca o 10h 11m w nocy.

15 marca 1883.	2h	9h	9h
Stan barometru w milimetr.	$725,_{1}$	$726,_{40}$	726 [illegible]
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+0,_{9}$	$3,_{2}$	$-3,_{0}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$-1,_{6}$	$4,_{2}$	$-3,_{8}$
Prężność pary powietrza w milimetr.	$3,_{1}$	$2,_{3}$	$3,_{0}$
Wilgotność powietrza względna w %	68	78	83
Stan nieba.	6	3	3
Kierunek wiatru.	s.	s.	s.
Moc wiatru	3	2	2

Ilość opadu mierzona o 2h $0,_{0}$mm.

Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + $0._{5}$.

Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — $12._{5}$.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 15 marca 1883.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	304	25	307	25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	169	50	172	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	308	—	312	–
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97	80	98	80
" " " 4 pr. w. a.	89	25	90	75
" " " 5 pr. okresowe	97	80	98	80
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los $41\frac{1}{2}$ l.	86	75	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	50	102	50
" " " 5 pr. w. a.	97	—	98	—
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	15	101	20
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100	—	102	—
" " " " " 5 pr. w. a.	93	—	95	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97	80	98	80
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
" Stanisławowa	22	—	24	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	54	5	64
Dukat cesarski	5	57	5	67
Napoleondor	9	45	9	55
Półimperyał	9	73	9	83
Rubel rossyjski srebrny	1	55	1	65
" " papierowy	1	18 —	1	20 —
100 marek niemieckich	58	25	58	90
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 13 marca 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.20	78.35
luty-sierpień	78.25	78.40
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78.45	78.60
kwiecień-październik	78.45	78.60
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	118.75	119.25
" " 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	131.10	131.60
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	136.75	137.25
" " 1864 po 100 zł.	167.50	168 —
" " 1864 po 50 zł.	167.50	168.—
Renty Com. po 42 lir austr.	37.—	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	147.25	147.25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.95	93.10
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	97.75	97.90
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	97.50	98.—
Galicyi	98.	98.50
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	98.—	98.75
Węgier	98.75	99.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	116 25	116.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	309.—	309.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	855.—	865.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	830.—	832.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	595.—	597.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	217.—	217.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 złr. m. k.	2775.—	2780 —
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	304.—	304.50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	170.—	170.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	338.25	338.50
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	143.—	143.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	161.50	162.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.65	96.15
" " " " premiowe po 3%	97.75	98.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	102.—	103.—
" " " " w 20 l. 7pr.	105.50	106 50
" " " " w 36 l. $5\frac{1}{2}$ pr.	— —	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.50	90.50
" " " " po 5 proct.	98.—	99.—
" " " po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	99.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.—	102 50
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc	101.—	101 25
Banku austro-wegiersk. po 5 pr.	100 80	101.—
Węg. Tow. ziem. akc. po $5\frac{1}{2}$ proc.	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po $5\frac{1}{2}$ proc.	102.—	103.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.50	93.75
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92 50	93.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	104.75	105.—
" " po 100 zł. w. a.	100.50	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4\frac{1}{2}$ pr.	98.80	99.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.60	94.—
z r. 1867	98.25	98 75
z r. 1868	93.80	94.30
z r. 1872	93.—	93.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92 25	92.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170.50	171.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108 —	109 —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	19.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23 25	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.—	40.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	36 40	36 90
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.75	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.25	45.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22.50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
" " po 50. zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.—	38 —
7. Weksle (na 3 miesiace)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.85	119.95
Paryż za 100 fr.	47.50.—	47.55.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
" pełnej wagi	5.62.—	5.64.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.49.50	9.50.0
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 15 marca 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	20
" " " w srebrze	78	50
Renta w złocie	97	75
5% austr. renta marcowa	92	95
Akcye banku wiedeńskiego	832	—
" " kredytowego	311	90
Londyn	119	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	$48\frac{1}{2}$
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Wyroki prasowe.

(1434)

Im Namen Seiner Mejestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift „Figaro", humoristisches Wochenblatt Nr. 8 vom 24 Februar 1883, auf Seite 1 in Form eines Partezettels enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschriften „Todes-Anzeige" und auf der letzten Seite enthaltenen zwei Abbildungen mit den Aufschrift „Eine Interpellation und die Antwort darauf" das Vergehen nach §. 300 St G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 26 Februar 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, das der Inhalt des in der periodischen, Druckschrift „Der junge Kikeriki", humoristisches Volksblatt Nr. 63 vom 25 Februar 1883 auf Seite 1 enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrift „Es ist vollbracht", ferner des in derselben auf Seite 2 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift Parlamentsbericht des jungen Kikeriki„! endlich des in derselben auf Seite 7 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Fortschritt a la Baron Conrad" das Vergehen ach §. 300 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 26 Februar 883.

In Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen Druckschrift „Lied" (nach der bekannten Melodie aus Angot) in 6 Strophen, beginnend mit „Es rankt sich an der Eiche" bis „Sei verbannt aus unserm Reich!"—ohne Angabe eines Verlegers, Druckers und Druckortes, in seinem ganzen Umfange das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 26 Februar 1883.

Das k k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkentnissen vom 12 und 14 Februar 1883, ZZ 3909 und 4086, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Cesky Noviny" Nr. 33 vom 8 Februar 1883, wegen des Artikels „Korunovace Alxandra III" nach §. 66 St. G., dann der Zeitschrift „Kolinske Noviny" Nr. 12 vom 10 Februar 1883, wegen des Artikels „Absolutismus na cekani" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k k. Landesgericht als Strafgericht in Brün hat auf Antrag der k. k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 Februar 1883, Z 2807 und 2808, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brünner Beobachter" Nr. 8 vom 17 Februar 1883, wegen des Artikels „Einige Bilder zur Illustration der Versöhnungsaera" nach §. 300 St. G, dann der Zeitschrift „Tagesbote aus Mähren und Schlesien" Nr. 39 vom 17 Februar 1883 wegen des Artikels „Der Untersuchungs-Ausschuß" nach §. 65 a St G verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 Februar 1883, Z. 1870, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Mährisches Tagblatt" Nr. 37 vom 17 Februar 1883, wegen des Artikels „Patrioten oder Piraten" nach den §§ 302 und 65 a St. G., dann wegen des Artikels „Zur Affaire Kaminski. Wien, 16 Februar (Orig. Corr)" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 Februar 1883, ZZ. 1719 und 1817, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Nasinec" Nr. 19 vom 16 Februar 1883, wegen des Artikels „Za mistodrziteie Schönborna" nach §. 300 St. G., dann der Zeitschrift „Pozor" Nr 20 vom 17 Februar 1883, wegen des Artikels „625 000!" nach d n §§. 65 a und 300 St. G, und nach Art. III Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Licytacye.

Zl 7413. (1289 1—3)

Vom k k. Bezirks-Gerichte in Kutty wird hiemit kundgemacht, daß am 5 April 10 Maj, 14 Juni 1883, jedesmal um 10 Uhr VM die exekutive öffentliche Feilbiethung, der dem Jakow Czepyha eigenthümlich gehörigen keinen Tabularkörper bildenden Realität CN. 764 in Alt Kutty zur Hereinbringung der Forderung der Cipre Pistiner im Betrage von 100 fl ö W. s. N. G. durchgeführt werden wird

Diese Realität wird beim ersten und zweiten Lizitationstermine nur um den Schätzungswerth pr 200 fl oder höher, beim dritten Lizitationstermine um welchen Preis immer verkauft werden.

Vadium beträgt 10pr. des Schätzungswerthes das Protokoll über die pfandweise Beschreibung und das Schätzungsakt kann in der hg. Registratur eingesehen werden.

Kutty, 22 December 1882

L. 552. (1655 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w biurze 13 tegoż sądu (c k. Radcy Mochnackiego) celem zaspokojenia pretensyi gal. kasy oszczędności we Lwowie w kwocie 11287 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 17go kwietnia 1883, o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Salamona Tanda i masy konkursowej Feiwla Połturaka wedle dom. 150 pag. 309 n. 30 haer. należącej realności pod l. $426\frac{4}{4}$ we Lwowie położonej, na ktorym terminie ta realność nawet niżej ceny wywołania 61800 zł. w. a. za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 3000 zł. w. a. Akt oszacowania i warunki licytacyjne wolno przejrzeć i odpisać w tut. sąd registraturze

Dla wszystkich tych którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 20go września 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegokolwiekbądź powodu nie mogły być doręczone, został adwokat dr. Gajewski kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Till mianowanym.

Lwów, dnia 24go lutego 1883.

L. 3202. (1824 1—3)

W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych na gościńcach państwowych w zaleszczyckim okręgu budowniczym w latach 1883, 1884 i 1885 wykonać się mających, odbędzie się w dniu 4 kwietnia 1883 r. w c k. Starostwie w Zaleszczykach licytacya przez składanie ofert.

Suma fiskalna robót, jakie w roku 1883 wykonane będą, wynosi:

1) w sekcyi drogowej czortkowskiej	209 złr. 83 ct.
2) w sekcyi drogowej zaleszczyckiej	453 złr. 43 ct.
3) sekcyi drogowej horodeńskiej	269 złr. 57 ct.
Razem	932 złr. 83 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące a mianowicie: plany, kosztorys sumaryczny, wykazy cen jednostkowych, ogólne i szczegółowe warunki budowy przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych. gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct i w wadyum wynoszące 5 prc. sumy fiskalnej, z wyrażeniem ceny nietylko cyframi, ale także i literami, w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12tej w południe wniesione być mają.

Zastrzega się najwyraźniej, że oferty opiewać mają na każdą sekcyę drogową w szczególności, t. j, że dla każdej z powyższych sekcyj drogowyoh, opust lub nadwyżkę od cen fiskalnych liczbami i literami wyrazić należy, gdyż zatwierdzenie wyniku licytacyi nastąpi według pojedynczych sekcyj drogowych.

Na roboty, które w latach następnych 1884 i 1885 wykonane być mają, obowiązującemi będą dla przedsiębiorcy przedstawione do licytacyi wykazy cen jednostkowych

Oferty nieułożone według przepisów, lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 6 marca 1883.

L. 2839. (1809 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Żmigrodzie ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościanskiego przeciw Jakimowi Kasycz o 24 złr. 45 ct. i 376 zł. 8 ct. w. a. odbędzie się dnia 20 marca, 20 kwietnia i 18 maja 1883 każdym razem o 10 godzinie rano w tymże sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 16 w Kotani leżącej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś i niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej sumy 650 złr.

Cena wywołania wynosi 800 złr.

Wadyum 80 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Żmigród, 12 stycznia 1883.

L. 13087. (1016 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego w kwocie 98094 złr. 80 ct. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Rożnów, p. Kajetana Zadurowicza (syna) własnych, w powiecie sądowym Zabłotowskim położonych, w trzech terminach t. j. dnia 6 kwietnia 1883, dnia 4 maja 1883 i dnia 8go czerwca 1883 w każdym z tych dni o godzinie 10tej przed południem w birrze VI.

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr Rożnów przy udzieleniu pożyczki bankowej w r. 1874 przyjęta w sumie 202.620 złr a. w. zwracając jednak uwagę, że od tego czasu wydzielono z kompleksu tabularnego tychże dóbr wedle Dom 318 pag. 417 n. 44 haer. obszar gruntowy 87 morgów 410 □° wynoszący, wedle Dom. 318 pag. 419 n. 47 haer. obszar gruntowy 180 morgów 1182 □° wynoszący, i wedle Dom. 318 pag. 426 n. 48 haer. obszar gruntowy 556 morgów 1153 □°, które nie są przedmiotem obecnej licytacyi, których wartość jednak zawartą jest w sumie 20620 złr., przyjętej jako wartość całych dóbr Rożnów przy udzieleniu pożyczki.

Wadyum wynosi sumę 20.262 złr., która złożoną być ma do rąk komisyi licytacyjnej bądź w gotówce, bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź w galic. obligacyach długu państwa albo też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego lub austro-węgierskiego banku.

Gdyby rzeczone dobra w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 8 czerwca 1883 o godzinie 4 po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

O tem zawiadamia się wiadomych wierzycieli hipotecznych i c. k. urząd podatkowy w Sniatynie do rąk własnych, zaś wszystkich tych, którzyby po dniu 3 czerwca 1882, jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawa rzeczowe na dobra Rożnów użyskali, lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały z jakichkolwiekbądź powodów albo wcale nie, albo wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły, do rąk kuratora adw. dr. Zakrzewskiego w Kołomyi równocześnie dla nich ustanowionego i przez edykta.

Resztę warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny dóbr Rożnów przejrzeć można w tutejsjszo-sądowej registraturze.

Kołomyja, dnia 7 grudnia 1882.

Licytacye.

L. 9099. (1374 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie wiadomem czyni, że celem zaspokojenia pretensyi Josla Freilicha w kwocie 27 złr. aw. zpn od Oleksy Szczypla należącej mu się, odbędzie się licytacya realności pod lk. 103 księgi gruntowej gminy kat. Porzecze zadworne objętej, na trzech terminach a to: dnia 9go kwietnia, 7 maja i 9go lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym

Termin ułatwiających warunków dnia 6 sierpnia 1883.

Cena wywołania 75 złr. aw.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych nieznanych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem p. Włodzimierza Łuszpińskiego, c. k. notaryusza w Komarnie z substytucyą p. Aleksandra Strockiego w Komarnie.

Z c. k. sądu powiatowego
Komarno, dnia 20 grudnia 1882.

L. 3713. (1325 1—3)

Odnośnie do edyktu ogłoszonego w Nr. 33, 34 i 35 ex 1882 „Gazety Lwowskiej“ oznajmia się, że 5 kwietnia 1883 o 9 godz. z rana odbędzie się pod niezmienionemi warunkami i licytacya nietabularnej realności Filipa Horbejczuka, położonej w Cucyłowie pod lk. 26 sub. rep 10 przy której sprzedaż także niżej ceny szacunkowej nastąpić może.

Z c. k. sądu powiatowego
Nadworna, 31 grudnia 1882.

L. 8780. (1174 1—3)

W dniach 24 kwietnia, 22 maja i 20 czerwca 1883 o 10 godz. rano przymusowo sprzedaną będzie realność lk. 83 rep. 38 w Soninie położona, Walentego Kalinowskiego własna, na zaspokojenie pretensyi Franciszka i Teresy Pelców w kwocie 20 złr. a. w. z przyn.

Cena szacunkowa wynosi 65 złr.

Wadyum 6 złr. 50 ct.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Łańcut, 31 grudnia 1882.

L. 4979. (1402 1—3)

C. k sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że w dniach 17 kwietnia, 17 maja i 19 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 32 w Zagórzu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej. Jana Czerkawskiego własnej.

Cena wywołania 242 zł., wadyum 24 złr. 20 ct

Resztę warunków można w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy
Bursztyn, 29 września 1882.

L. 13764. (1300 1 -3)

C. k sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia wierzytelności 249 złr. 50 ct. zpn. na rzecz Wincentego Presnera, realności pod lk. 200, 199 i 169 w Przemyślu na Błoniu położone, jedno ciało tabularne stanowiące, do Elki Dresnerowej należące, tudzież idealna połowa realności tabularnej pod lk. 105 w Przemyślu na Garbarzach położonej, do tej samej dłużniczki Elki Dresnerowej należącej w drodze publicznej licytacyi na dniu 2go kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie za jakąkolwiek cenę, nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Cena wywołania dla realności pod lk. 200, 199 i 169 suma 6868 zł. 75 ct., a dla połowy realności pod lk. 105 suma 8466 zł. 60 ct. aw.

Wadyum dla pierwszych realności wynosi 344 zł., dla drugiej 424 zł. aw.

Dalsze warunki, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 30 grudnia 1882.

L 16028. (1285 1—3)

C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie w sumie resztującej 1807 złr. 90 ct. aw. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Głobikowa górna do Piotra Pawlikiewicza należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 2 kwietnia i 7 maja 1883 r. każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 19135 zł aw. poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 1914 złr. aw.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na d. 7 maja 1883 godzinę 4tą po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya Skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 9 grudnia 1882 r. do hipoteki dóbr Głobikowa górna weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata Dra Stanisława Tokarza z substytucyą adwokata dr. Febusa Salomona ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie, 25 stycznia 1883 r.

L. 7641. (1319 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 239 zł. 80 ct aw. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 9 kwietnia 1883 o 10 godzinie przed południem przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 62 w Mikluszowicach położonej, na rzecz Katarzyny Machajowej i Maryanny Szewczykowej zaintabulowanej za jakąbądź cenę.

Cena wywołania wynosi 800 złr.

Wadyum 80 zł. aw.

Wyciąg tabularny i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Bochnia, dnia 20 stycznia 1883.

L. 16504. (1318 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 11 rat po 12 złr. i reszty kapitału 105 złr. 22 ct. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 40 subr. 48 w Ujkowicach położonej, wykazami hip. 83 i 84 księgi gruntowej gminy Ujkowice objętej, dłużnika Leiby Knolla i hipotecznych dłużników Uschera i Peszli Knollów własnej, w dniu 13 kwietnia, w dniu 20 maja i w dniu 15 czerwca 1883 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 400 złr. wyprowadzona, zakład wynosi 40 złr. aw.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C k. sąd powiatowy miej. del
Przemyśl, 30 grudnia 1882.

L. 2038. (1370 1—3)

C k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 4200 zł. i 4200 zł. aw. zpn. na rzecz c k uprz gal. banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 13 kwietnia i 18go maja 1883 o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż dóbr Koszyłowce, Sadki i Popowce dłużnika Jakóba br. Romaszkana własnych.

Cena wywołania, poniżej której dobra te na tych dwóch terminach sprzedane nie będą wynosi 544.800 złr.

Wadyum 54.480 złr. aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 17 czerwca 1882 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum pana adw. Dra Delinowskiego, a p. adw. dra Żywickiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 13 lutego 1883.

L. 14592. (1172 1—3)

Dnia 24 kwietnia, 28 maja i 26 czerwca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 27 w Burczycach starych powiatu samborskiego położonej, w sprawie Pinkasa Bergnera przeciw Michałowi Bilak pto 400 złr. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1245 złr. aw.

Wadyum 124 złr. 50 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

O tem zawiadamia się obie strony dalej c. k. główny urząd podatkowy w Samborze, c. k. uprzyw. gal zakład kredytowy na ręce Dyrekcyi tegoż i niewiadomego z życia i miejsca pobytu Iwana Daszyszyna a względnie z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych jego spadkobierców, tudzież wszystkich innych wierzycieli, którymby uchwała niniejsza weale nie lub za późno doręczoną została, lub którzyby po dniu wygotowania wyciągu tabularnego prawo zastawu na realności powyższej uzyskali do rąk adw. dra Budzynowskiego z substytucyą adw. dra Steuermana ustanowionego kuratora, nie mniej też prokuratoryę Skarbu we Lwowie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego m. d.
Sambor, d 31 grudnia 1882.

L. 13917. (1190 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wiadomo czyni, że celem ściągnięcia wywalczonej przez Jakoba Hirscha przeciw Scheindli Hirsch kwoty 736 zł. aw. zpn. odbędzie się dnia 6 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 27 stary|14 nowy w Kołomyi na Stanisławowskiem przedmieściu położonej, wedle Dom IV pag 322 n. 1 haer. Scheindli Hirsch własnej.

Cenę wywołania stanowi szacunek w ilości 2223 złr. aw.

Wadyum wynosi 5 prc. od ceny wywołania.

Na powyższym terminie sprzedaną będzie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej w ogóle za jakąkolwiekbądź cenę najwyżej ofiarującemu.

Dla nieznanych sądowi wierzycieli, jakoteż dla tych, którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie adw. dra Zakrzewskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Kołomyja, duia 31 grudnia 1882.

L. 6634. (1295 1—3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że w tutejszym sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż w drodze licytacyi realności Nr. 9 w Nowym Sączu położonej, Barucha Hollendra własnej, celem ściągnięcia pretensyi Dra Leona Bersona w sumie 2800 złr. aw. zpn., na jednym terminie dnia 3 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem pod warunkami tut. sąd. uchwałą z dnia 31 grudnia 1881 l. 6736 oznaczonemi, a w „Gazecie Lwowskiej“ Nr. 126, 127 i 128 z r. 1882 ogłoszonemi, z ta tylko zmianą, że ta realność na powyższym terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie.

Wadyum 1677 złr. aw.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd obwodowy
Nowy Sącz, 16 grudnia 1882 r.

L. 552. (1403 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Jana Krupy przeciw Jędrzejowi Batoremu w kwocie 30 złr. w dniach 16 marca, 20 kwietnia i 25 maja 1883 publiczna sprzedaż idealnej połowy realności pod l. 5 w Kopyśnie położonej, każdym razem o godzinie 10tej rano w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 315 zł a zakładem 32 złr. przeprowadzoną będzie, tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej, lecz nie poniżej długów hipotecznych.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono p Antoniego Richtera z Dobromila.

C. k. sąd powiatowy
Dobromil, 26 stycznia 1883.

L. 13710. (1419 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że dnia 2 kwietnia, 7 maja i 4 czerwca 1883 zawsze o godzinie 11 rano sprzedawaną będzie tylko za lub wyżej ceny wywołania 6000 zł. aw realność i część realności pod l. k. 496 st.|110 n. miasto w Buczaczu położona, wedle Dom I pag. 123 n. 3 haer. i Dom I pag. 126 n. 4 haer. Arona Hochstädtera własna, na zaspokojenie pretensyi c. k. uprzyw. banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 56 złr. 70 ct., 56 złr. 70 ct. i 669 złr. 25 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 6000 złr.

Wadyum 600 zł. aw.

Resztę warunków do przejrzenia w registraturze.

Dla wierzycieli pozamiejscowych i niewiadomych ustanowiono kuratorem ck. notaryusza p. Konstant. Stupnickiego w Buczaczu.

Zarazem zawiadamia się w sprawie niniejszej niewiadomą z miejsca pobytu wierzycielkę tabularną Chanę Leę Rosenbaum, że dla niej kurator w osobie adw. dr. Hubrich ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy
Buczacz, 22 grudnia 1882.

L. 443. (1383 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratoryi Skarbu imieniem Wysokiego Skarbu przeciw spadkobiercom Nussima Hochberga o zapłacenie 41 zł. 64 ct. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod l. 6|a w Kocurowie położonego, wyk. hip. l. 128 objętego, dłużnika Nussima Hochberga własnego, w trzech na dzień 5 kwietnia, 11 maja i 12 czerwca 1883 o godzinie 10 rano, każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 335 złr. 40 ct. aw., poręczne 33 złr. 54 ct. aw., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należytości rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała, że dla wierzycieli, ktorymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po 7 grudnia 1882 prawa zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza pana Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przeglądnąć, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.

C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, 18 stycznia 1883.

L. 888. (1378 1—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia resztującej pretensyi Stanisławowskiego banku zaliczkowego przeciw Janowi i Maryi Kowerdowiczom, tudzież Maryi Jagodzińskiej w kwocie 245 zł. aw. odbędzie się dnia 5go kwietnia i dnia 26 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie obwodowym sprzedaż $\frac{1}{4}$ części realności pod lk. $109\frac{2}{4}$ w Stanisławowie położonej, dłużników Jana i Maryi Kowerdowiczów własnej, tudzież nie wydzielonej $\frac{1}{4}$ części realności pod l. k. $113\frac{1}{4}$ w Stanisławowie położonej, dłużnika Jana Kowerdowicza własnej i niewydzielonej $\frac{1}{4}$ części tej samej realności dłużniczki Maryi Jagodzińskiej własnej, w drodze publicznej licytacyi pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż publiczna wyż oznaczonych części realności odbędzie się osobno a mianowicie osobno $\frac{1}{4}$ część realności pod l. $109\frac{2}{4}$ a osobno $\frac{2}{4}$ części realności pod lk. $113\frac{1}{4}$ w Stanisławowie położonych, na wyznaczonych terminach, na których te części realności tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane zostaną.

Cena wywołania wynosi co do jednej czwartej realności pod l. k. $109\frac{2}{4}$ 287 złr. 64 ct. aw. a co do $\frac{2}{4}$ części realności pod pod lk. $113\frac{1}{4}$ kwotę 587 złr. 83 ct. a w., wadyum zaś względem pierwszej czwartej części 28 złr. 77 ct. względem ostatnich dwóch czwartych części 58 złr. 79 ct. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt ocenienia i wyciąg tabularny w tusądowej registraturze mogą być przejrzane.

O tem zawiadamia się obie strony, dalej c. k. Prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu, c. k. główny urząd podatkowy w Stanisławowie i następujących wierzycieli hipotecznych a to: Mikołaja Pikiewicza, Józefę z Ryraków Pikiewiczową, Annę z Walewskich Jaworowską, Jana Rella, Maryannę z Laskowskich 1 ślubu Beszeni 2 Rella jako współwłaścicielkę powołanych realności, Narcyza Reiznera, Karola Bilińkiewicza, Altera Weissbacha i Towarzystwo handlu skór i obówia w Stanisławowie, jakoteż wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 17 stycznia 1883 hipotekę na sprzedać się mających częściach realności uzyskali, lub którymby niniejsza i dalsze w tej sprawie zapaść mające uchwały sądowe, z jakiegokolwiek powodu wcześnie lub wcale doręczone być nie mogły przez kuratora, którego się zarazem w osobie adw. dra Katzenellenbogena z substytucyą adw. dra Fischlera ustanawia i przez edykta.

Stanisławów, 27 stycznia 1833.

L. 3121. (1524 1—3)

W dniach 10 kwietnia, 8 maja i 5go czerwca 1883 o godz. 10 z rana przeprowadzoną zostanie w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 1 morga gruntu w Dulczy wielkiej do nieobjętej masy spadkowej Teofili Pilznieńskiej należącego, na rzecz Szymona Lipskiera względem sumy 27 złr. zpn. Cena wywołania 60 zł., wadyum 6 zł. Reszta aktów w registraturze. C. k. sąd powiatowy
Radomyśl, dnia 13 czerwca 1881

L. 335. (1534 2—3)

W dniach 2 kwietnia, 2 maja i 5 czerwca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie licytacya realności l. 37 w Stróżnej, Jana Ligęzy własnej, na zaspokojenie sumy Zakładu kredytowego włościańskiego 219 zł. 89 ct. w. a. z pn. z tem, że na trzeciem terminie realność ta niżej ceny szacunkowej 250 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Wadyum 25 złr. w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można w registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Ciężkowicie. 17 lutego 1883

L. 4539. (1758 3—3)

C. k. sąd powiatowy przedsięweźmie dnia 30 marca 1883 o 10 godzinie rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności l. 203 w Wysocku niżnem Jurka Semenowego własnej, na zaspokojenie pretensyi Abrahama Teichmana w ilości 5 zł. 20 ct. w. a.

Cena wywołania 180 zł. w. a. Wadyum 9 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Borynia, dnia 23 listopada 1882.

L. 4235. (1706 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 80 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia: 20 kwietnia, dnia 18 maja i dnia 19 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. kon. 13 w Konarach (wykaz hipoteczny 10 Konary) położonej, dłużnika Piotra Pytki własnej.

Cena wywołania 675 zł. Wadyum 67 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 5 marca 1883

L. 936. (1583 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach uwiadamia, iż na rzecz masy kredalnej Elki Bluttreich odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż wydzielonej części realności pod lk. 42 w Zaleszczykach położonej wedle dom. 5 pag. 489 n. 1 haer. na Elkę Bluttreich zaintabulowanej w dniu 5 kwietnia 1883, o godzinie 10 rano, na którym ta część realności i niżej ceny szacunkowej w kwocie 2292 zł. 60 ct sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 230 zł.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny z protokołem oszacowania można w tutejszym c. k. sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki, 26 lutego 1883.

L. 4872. (1731 3—3)

W tutejszym c k. sądzie powiatowym odbędzie się w dniach 29 marca, 4 maja i 1 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w drodze publicznej licytacyi przymusowa sprzedaż realności w w Próżnie pod l. sp. 88 położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, a własnością spadkobierców ś. p. Jana Bilińskiego będącej.

Cena wywołania wynosi 671 zł a wadyum 67 zł. w. a.

Protokóła zastawniczego opisania i oszacowania tej realności, tudzież warunki tej licytacyi w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Husiatyn, dnia 29 stycznia 1883

L. 737. (1479 3—3)

C. k. sąd krajowy ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi gal. Towarzystwa kred. ziemsk. we Lwowie w kwocie 22965 zł. 10 ct z przyn odbędzie się dnia 5go kwietnia 1883, o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Berty Fellner de Felldegg według wykazu hipotecznego sądu tutejszego l. 239 należących dóbr Zarzyszcze w powiecie Żółkiewskim położonych, na którym to terminie dobra te nawet niżej ceny wywołania 47950 zł. jednakże nie niżej sumy 30000 zł. w. a. sprzedane zostaną, dalej że jako wadyum kwota 1500 zł złożoną być ma, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli, a to Judy Baumwalda, Maksymilina Jenike, Kazimierza Szulimirskiego, Alberta Rollhäusera i Antoniego Szmulańskiego, tudzież dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 28go stycznia 1882 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dobrzański kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Moszyński mianowany został

Lwów, dnia 17go lutego 1883.

L. 569. (1604 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredyt. włość. we Lwowie 22 rat po 12 złr. i resztującego kapitału w kwocie 53 zł. 55 kr. w. a. z pn. przedsięweźmie publiczną sprzedaż realności pod lk. 42 rep. 62 w Lipowcu położonej, dłużnika Jurka Wasianki własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w dniu 21 maja 1883 o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 400 złr. w. a. wadyum zaś 10% tejże.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 13 lutego 1883.

L. 63. (1695 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Białej, odbędzie się w dniu 5 kwietnia i 23 maja 1883 o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka Wyrwalskiego w ilości 269 zł. przymusowa sprzedaż 2|40 części jatek l. wykazu hipotecznego 329 w Białej położonych, Józefa Różycki własnością będących.

Cenę wywołania stanowi kwota 123 zł. $42\frac{1}{2}$ ct. poniżej której części te na powyższych terminach sprzedane nie będą. Wadyum wynosi 16 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony adwokat tutejszy dr. Rosner.

Biała, dnia 4 lutego 1883.

L. 1819. (1730 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Israela Süsmana przeciw Sofronowi Mycawce pto 160 zł. odbędzie się dnia: 3 kwietnia, 7go maja i 11go czerwca 1883. każdym razem o 10 godz. rano, biuro II na rzecz Israela Susmana przymusowa licytacya jednego pręta pola ornego pod l. k. 77 rep. 2 w Drohobyczu na przedmieściu lisznianskiem ciała tabularnego niestanowiącego a Sofrona Mycawki własnego.

Kuratorem dla nieznanych dotąd wierzycieli hipotecznych ustanowiono p. dra Władysława Wolskiego adwokata w Drohobyczu.

Cena szacunkowa wynosi 489 zł. 5 ct., wadyum 10 pr. tejże.

Warunki licytacyjne, protokół zastawniczego opisania i egzekucyjnego ocenienia są do przejrzenia w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, 18go lutego 1883.

Zl 9475. (1275 2—3)

Feilbiethungsedikt.

Vom k. k. Bezirksgerichte Szczerzec wird behufs Befriedigung der dem Leisor Mischel als Rechtsnehmer des Filip Sauer und der Christine Sauer verehl. Schlosser gebührenden Forderurgen von 191 fl. 61 fl und 116 fl. 61 fl. s. N. G zur Vornahme der exekutiven Feilbiethung der auf 1962 fl. 50 kr. abgeschätzten sub. CN 5 in Reichenbach, lemberger Bezirkes gelegenen in der Grundbuchseinlage Zl. 114 der Katastralgemeinde Krasów Reichenbach ausgewiesenen der schuldnerischen Konkursmasse des Michael Krämer gehörigen Realität der 5 April 1883 für den ersten, der 17 Maj 1883, für den zweiten und der 28 Juni 1883, für den dritten Termin jedesmal um 10 Uhr Vormittags mit dem Beisatze bestimmt, daß diese Realität bei den zwei ersten Terminen nur über oder um den Schätzungswerth, beim dritten Termine auch unter demselben, aber nur um einen solchen Preis wird verkauft werden, welcher allen auf dieser Realität sichergestellten Forderungen gleichkommt, solle ein solcher Kaufpreis nicht erzielt werden so wird zur Feststellung erleichternder Bedingungen der Termin auf den 28 Juni 1883, um 3 Uhr Nachmittags anberaum. Als Vadium wird der Betrag von 196 fl. 25 fl festgesetzt, welchen jeder Kauflustige vor dem Lizitationsbegine zu Händen der Lizitationskomission zu erlegen hat.

Für alle jene Glabiger welche noch vor dem 12 November 1882, in das Grundbuch gelangen oder denen der Lizitations-und sonstigen Bescheide aus was immer für einen Grunde nicht zugestellt werden könnten wird der Kurator in der Porson des Herrn Josef Gryczmański aus Szczerzec bestellt.

Das Schätzungsprotokoll, der Tabularauszug so wie die Lizitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Szczerzecz, 31 Dezember 1882.

L. 16814. (1602 2—3)

C. k. sąd pawiatowy w Brodach podaje po wiadomości, iż rozpisuje się celem ściągnięcia resztującego kapitału 4.327 złr 45 ct. w. a. z 7 prc. odsetkami od dnia 14 lipca 1880 bieżącymi i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 8 złr. 16 ct. w a. z potrąceniem jednakże złożonej na rachunek zaległości kwoty 8 złr. 10 ct. w a. na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie, czwarty termin przymusowej publicznej sprzedaży realności pod l. tab. 475. kons. 639. tab. 464. kons. 638. i $\frac{2}{3}$ części realności pod l. tab. 473 kons. 637. w Brodach położonych, dłużnika Dawida Rubla własnych, na dzień 5go kwietnia 1883 o 10 godzinie przed południem w biurze Nr. II.

Realności te zostaną na tym terminie niżej ceny szacunkowej i wywołania w kwocie 11.500 złr. w. a za jakąbądz cenę sprzedane.

Wadyum wynosi kwotę 575 złr. w. a.

Niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika zastępuje kurator adwokat Ornstein, zaś niewiadomych z życia i miejsca pobytu Berla, Feigę i Godla Gabes, były brodzki dom handlowy W. Lothringer et. Comp. Leona Loebla Traubitz, tudzież wierzycieli, którzyby po dniu 8 października 1877 do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być wcześnie doręczone, jeneralny substytut. kuratora dr. Edwarda Weissteina dr. Maurycy Braun w Brodach.

Brody, 16 grudnia 1882.

L. 2527. (1543 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 145 złr. w. a. z pn. odbędzie się dnia 5go kwietnia 1883, dnia 10 maja 1883 i dnia 15 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 14 w Komarach położonej, dłużnika Jana Pietruszki własnej.

Cena wywołania 1.500 złr. w. a.

Wadyum 150 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 18 lutego 1883

L. 1054. (1579 2—3)

Ku zaspokojeniu wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hip. 23 złr., 23 złr., 23 złr., 23 złr. i 389 złr. 4 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 5 kwietnia 1883 godz. 10 rano, za jakąbądź cenę egzekucyjna licytacya realności l. 10 w Weissenbergu, Piotra i Krystyny Schreiberów, spadkobierców Piotra Hausschilda i Iwana Dereweckiego własnej.

Cena szacunkowa 2.975 złr.

Wadyum 149 złr

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny wolno w registraturze przejrzeć.

Gródek, 16 lutego 1883.

L. 27. (1642 2—3)

W c. sądzie powiatowym w Jordanowie odbędzie się przymusowa sprzedaż 5ciu kawałków gruntu do 1/8 części roli Barglowej w Skomielny czarnej, pod l. 137 położonej, należących w trzech terminach: 2go kwietnia, 1go maja, 1go czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 105 złr.

Wadyum 11 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania złożone są w tut. sądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 20 stycznia 1883.

L. 741. (1605 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia od Iana Niziołka, Maryanny Niziołkowej i Antoniego Ochędszki na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włość. we Lwowie resztującej kwoty 118 złr. 2 kr. w. a z pn. przedsięweźmie publiczną sprzedaż realności włościańskiej w Jaśliskach pod l. k. 92 subrep. 59 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a dłużników własnej, w sądzie tutejszym dnia 2 kwietnia, 7 maja i 14 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 1.250 złr. w. a.

Wadyum zaś 10 prc tejże.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 16 lutego 1883.

L. 5252. (1769 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi kasy zalicz „Wiara" w Tyśmienicy w kwocie 60 złr. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacyi realność pod nr. 185 w Tyśmienicy położona, ciała tabularnego niestanowiąca, do dłużnika Jakóba Perebyjny należąca, w trzech terminach mianowicie dnia 3 kwietnia, dnia 4 maja i dnia 6 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano w sali tut. sadu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny szacunkowej kupioną być może.

Cena wywołania wynosi 90 złr. w. a. zaś wadyum 9 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzeć w tutej. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tyśmienica, 30 grudnia 1882.

L. 6316. (1733 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości powiatowej, że na dniu 2 kwietnia 1883, na dniu 4 maja 1883 i na dniu 8go czerwca 1883 o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 211 i 76 w Borszczowie położonych, niestanowiących tabularnego ciała, należących do Dmytra Skrypniuka i Mikołaja Filipiuka i na 1000 złr. sądowuie oszacowanych w celu zaspokojenia pretensyi Abrahama Leiby Kleinman 177 złr 60 ct. w. a zpn.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Zabłotów, dnia 17 października 1879.

Upadłości.

L. 13. (1703 2—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Isaaka Wattenberga, że do likwidacyi dodatkowej wyznaczyłem termin na 29 marca 1883 na 9 rano. Zapraszam oraz wszystkich wierzycieli na termin powyższy, celem powzięcia uchwały nad wnioskiem administratora, by ten konkurs dla braku majątku zniesić.

Stanisławów, 2 marca 1883.

C. k. komisarz konkursowy *Rybczyński.*

L. 8743. (1780 2—3)

C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie ogłasza, że uchwałą z dnia 29 grudnia 1875 l. 68.967 do majątku firmy handlowej Mendla Weinreba wdowy i jej jawnych spólników Arona Herscha Weinreba i Jakóba Bera Weinreba otwarty konkurs zniesiony zostaje.

Lwów, dnia 10 marca 1883.

L 9473. (1764 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr 1. D. p. p. położony majątek Karola czyli Łukasza Kozakiewicza właściciela realności we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu kraj. Bernaczkowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. St. Krzyżanowskiego wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 27go marca 1883 godzinę 4tą po południu

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 20 maja 1883 i podać ją na terminie na dzień 6go czerwca 1883 godzinę 9tą przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Lwów, dnia 12 marca 1883.

L. 2714. (1749 3—3)

W sprawie konkursowej Abrahama Dawida Biermana wyznacza się do likwidacyi zgłoszonych pretensyi termin na dzień 28 marca 1883 o godzinie 9 przed południem w biurze komisarza konkursowego.

Śniatyn, 5 marca 1883.

C. k. sędzia pow. jako komisarz konkursowy

Kolasiński

L. 16. (1745 3—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Dawida Birnberga, że Isaak Selzer z Buczacza administrator tejże masy przedłożył mi pierwszy projekt repartycyi, który u niego lub też u mnie przejrzanym być może.

Do wniesienia zarzutów upływa termin z dniem 10 kwietnia 1883 zaś do rozprawy nad możliwymi zarzutami wyznaczam termin na 19go kwietnia 1883 na 9 godz. rano w biurze I. Stanisławów, 4 marca 1883.

C. k. komisarz konkursowy

Rybczyński.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 773 kr. (1768 2—3)

List gończy.

Obwinieni o zbrodnię kradzieży Józef Szot wyrobnik z Pogorzałki ad Cholewiana góra, mający lat 30, stanu wolnego, średniego wzrostu i budowy ciała, twarzy owalnej, cery zdrowej, włosów i brwi blond. bez zarostu, oczów siwych, zębów zdrowych bez znaków szczególnych, ubrany po chłopsku, i Marcin Fila wyrobnik ze starego Nartu, lat 32, stanu wolnego, silnej budowy ciała, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, cery zdrowej, włosów i brwi brunatno-kasztanowatych, oczów piwnych, na przodzie brakuje mu 1 ząb, bez zarostu, ubranie chłopskie, zbiegli jak się zdaje do królestwa polskiego.

Należy więc ich wyśledzić i do sądu tutejszego odstawić.

C. k. sąd powiatowy.

Nisko, dnia 6 marca 1883.

L. 1651. (1217 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem Jonę Goligera z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że pod dniem 6 lutego 1883 l. 1651 na rzecz Tarnopolskiej filii banku hipotecznego przeciw niemu nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 600 zł. w. a. z pn. wydany został i że dla niego kuratorem adwokat dr. Axelrad z substytucyą adw. dr Horowitza ustanowiono, któremu pierwszemu nakaz zapłaty z odpisem wekslu doręczono.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 6 lutego 1883.

L. 6233. (1760 3—3)

W myśl polecenia wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa przypomina się panom hodowcom koni, wynajmującym ogiery rządowe ścisłe przestrzeganie przepisów §. 1 ustępy a i f. odnośnego kontraktu najmu, według którego rejestry stanowienia i osiągnięte rezultaty mają być przedłożone c. k. komendzie zakładu stadników w Drohowyżu najdalej do 15 lipca każdego roku, w przeciwnym bowiem razie w każdym wypadku przekroczenia tego przepisu, przekraczający bezwzględnie zostałby pozbawionym dogodności wzięcia w najem ogiera rządowego.

W odnośnych wykazach klacze własne osobno mają być wymienione od cudzych.

Właściciele klaczy stanowionych ogierami innym hodowcom wynajętymi, zechcą tymże hodowcom jak najspieszniej przesłać daty potrzebne do należytego wypełnienia rzeczonych rejestrów.

Potrzebnych druków t. j poświadczeń stanowienia i protokołów nabyć można w ekonomacie c. k. Namiestnictwa po cenie 25 ct a względnie 33 ct. za librę

Z c. k. zakładu stadników.

W Drohowyżu, dnia 26 stycznia 1883.

L. 6388. (1783 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 13 lutego 1883 do l. 6388 wnieśli Szymon i Klara małż. Schlein przeciw nieznanemu z życia i miejsca pobytu Ignacemu Meierhoferowi i tegoż nieznanym spadkobiercom pozew o wykreślenie prenotacyi sumy 250 zł. mk. ze stanu biernego realności pod l. $431\frac{3}{4}$ na który to pozew wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 16 kwietnia 1883 godzinę jedynastą przed połud iem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome został dla nich adwokat Dr. Raabe kuratorem a tegoż zastępcą adwokat Dr. Rares mianowany.

Wzywa się zatem pozwanych, aby do do swojej obrony służących środków ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 24 lutego 1883.

L. 4067. (1803 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Kołomyi uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Hirscha, iż w dniu 13 marca 1883 l. 4067. gmina miasta Kołomyi przeciw niemu pozew o zapłatę czynszu dzierżawnego w kwotach 1512 zł 50 ct, 1512 zł. 50 ct. i 1512 zł. 50 ct. w a. z pn. wytoczyła i że równoczesna uchwałą do sumarycznej rozprawy termin na dzień 5 kwietnia 1883 wyznaczonym a dla Jakóba Hirscha kuratorem ad actum adwokat dr. Freundenberg w Kołomyi ustanowionym został.

Wzywa się przeto Jakóba Hirscha by o swojem miejscu pobytu sąd tutejszy uwiadomił, pełnomocnika ustanowił, lub też kuratorowi informacyi i pełnomocnictwa udzielił, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Kołomyja 13 marca 1883.

L. 6389. (1782 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 13 lutego 1883 do l. 6389 wnieśli Szymon i Klara małż. Schlein przeciw nieznanemu z życia i miejsca pobytu Lewiemu Figdorowi i tegoż nieznanym spadkobiercom pozew o wykreślenie prenotacyi sumy 250 zł. mk ze stanu biernego realności pod l. $431\frac{3}{4}$ na który to pozew wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 16 kwietnia 1883 godzinę 11tą przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Raabe kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Rares mianowany.

Wzywa się zatem pozwanych, aby do swojej obrony służących środków ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów. dnia 24 lutego 1883.

L. 6390. (1781 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 13 lutego 1883 l. 6390 wnieśli Szymon i Kla[illegible] małż. Schlein przeciw nieznanemu z życia i miejsca pobytu Eugeniuszowi Richetti i tegoż nieznanym spadkobiercom pozew o wykreślenie prenotacyi sumy 108 zł. b. w. ze stanu biernego realności pod l. $431\frac{3}{4}$, na który to pozew wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 16 kwietnia 1883 godzinę 11 przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Raabe kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat dr. Rares mianowany.

Wzywa się zatem pozwanych, aby do swojej obrony służących środków ustanowione mu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą

Lwów. dnia 24 lutego 1883.

L. 11901. (1215 —3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Michała i Julianny Siewierskich, oraz Antoniego, Marceli i Zenona Stelzigów, a względnie tychże spadkobierców, również z życia i miejsca pobytu nieznanych celem doręczenia im uchwały w sprawie spadkobierców Pawła Białobrzeskiego przeciw spadkobiercom Ignacego Żuławskiego o dozwolenie egzekucyjnej intabulacyi sumy 3104 zł. $64\frac{1}{2}$ ct. a. w. w stanie biernym dóbr Szyk i Stare Rybie jednocześnie zapadłej i dalszych kuratora w osobie adw. dra Malawskiego ze zastępstwem adw. dra Gałeckiego i temuż uchwałę wymienioną z dnia dzisiejszego l. 11901 się doręcza.

Tarnów, 31 grudnia 1882.

L. 6914. (1200 3—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Szumaka, aby w ciągu jego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gaz. lwow. do sądu tut. lub kuratorowi Michałowi Konickiemu wiadomość o swym miejscu pobytu podał lub w tym czasie deklaracyę do spadku po śp. Jakóbie Szumaku 30 sierpnia 1880 w Dziale zmarłym wniósł, gdyż inaczej spadek z zgłaszającemi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.

Nowytarg, 10 listopada 1882.

L. 600. (1239 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie w sprawie egzekucyjnej gal. towarzystwa kred. ziemskiego o 2124 zł. $81\frac{1}{2}$ ct. z pn. ustanawia adw. dra Rybickiego z substytucyą adw. dra Koppla kuratorem egzekutów nieobecnych Karola Gustawa dw. im. i Amalii Blumsteinów, wymienionemu kuratorowi uchwałę z dnia 14 grudnia 1882 l. 7301 doręcza.

Rzeszów, 8 stycznia 1883.

L. 10670. (1220 3—3)

Nieznanego z miejsca pobytu Josla Pfeffer uwiadamia się, że w lipcu 1875 zmarł w Hussakowie jego ojciec Eliasz Pfeffer bez rozporządzenia ostatniej woli. Wzywa się tedy Josla Pfeffer, by w ciągu roku od daty edyktu w tutejszym sądzie się zgłosił lub pisemnie do spadku pow[illegible]szego się oświadczył, gdyż po upływie tego czasu oświadczenie do spadku w jego imieniu przez ustanowionego dla niego kuratora Getzla Pfeffera wniesionem, rozprawa spadkowa przeprowadzoną i przypadająca mu scheda spadkowa w depozycie sądowym aż do udowodnienia jego śmierci lub uznania go za umarłego przechowaną zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Mościska, 12 grudnia 1882.

L. 1664. (1287 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa posiadacza rewersu tarnopolskiej kasy oszczędności z dnia 30 września 1881 l. 116 na złożone w tejże kasie przez H. Greifa papiery wartościowe jako to:

1. dwa losy państwowe z roku 1860 ser. 14464 nr. 11 V i ser. 8944 nr. 8 IV z kuponami od 1 listopada 1881 po 100 zł.
2. Jedna połówka losu państwowego z roku 1864 ser. 162 nr. 5 I. na 50 zł.
3. Jeden los miasta Krakowa nr. 1161 na 20 zł.
4. Jeden los węgierskiej pożyczki z r. 1870 ser. 5853 nr. 43 I. II. na 100 zł.
5. Jeden los zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu serya 3453 nr. 88 na 100 zł., aby w przeciągu jednego roku sześciu miesięcy i trzech dni w tut. sądzie się zgłosił, wzmiankowany rewers okazał, w przeciwnym razie bowiem takowy uznany zostanie za nieważny i bezskuteczny.

Tarnopol, 13 lutego 1883.

L. 993. (1240 3—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie wzywa każdego, ktoby weksel z daty Rzeszów 11 lutego 1883 na 1200 zł. wa. opiewający przez Leibę Seidena na zlecenie Hirscha Gleichera wystawiony za trzy miesiące od daty płatny, przez Barucha Gleichera do zapłaty przyjęty i przez Hirsza Gleichera in bianco na odwrotnej stronie żyrowany, firmie handlowej Matzner & Holzer w Rzeszowie należący w ręku miał, aby takowy weksel w ciągu dni 45 od dnia 12 maja 1883 licząc przedłożył, gdyż w przeciwnym razie po upływie powyższego terminu weksel ten na ponowne żądanie firmy Matzner et Holzer za umorzony uznanym będzie.

Rzeszów, 15 lutego 1883.

L. 1291. (1345 3—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Gabryela Pruszyńskiego, że na prośbę Majera Rappaporta de praes. 8 lutego 1883 do l. 1291 tusądową uchwałą z dnia 10 lutego 1883 do l. 1291 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 320 zł. w. a. z pn. wydany został i gdy Gabryel Pruszyński z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomy, przeto ck. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dra Heynego z substytucyą na adw. dra Mijakowskiego. Upominamy niniejszym edyktem pozwanego, aby temu kuratorowi potrzybną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przepisać.

Złoczów, 10 lutego 1883.

L. 10275. (1344 3—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa nieobecnego dra Jana Piszczuka, by w przeciągu jednego roku deklaracyę swą do spadku po dziadku swym Janie Piszczuku bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym wniósł, ile inaczej postępowanie spadkowe ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem p. adw. dra Kwiatkowskim dlań ustanowionym przeprowadzone i ukończone będzie.

Stanisławów, 5 sierpnia 1882.

L. 4988. (1177 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem ogłasza, że p. Józef Olpiński imieniem własnem, tudzież małoletnich swych dzieci Emmy, Stanisława, Kamilli, Kazimiery, Jana i Tadeusza Olpińskich przeciw masie spadkowej Samuela Rosenbuscha, Franciszkowi i Konstancyi małż Jaworskim dnia 4 lutego 1883 o własność dwóch pokoi z tyłu realności pod l $360\frac{1}{4}$ we Lwowie położonej, pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin 90dniowy do wniesienia obrony wyznaczonym został Ponieważ miejsce pobytu Franciszka i Konstancyi małż. Jaworskich jest nieznanem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tych pozwanych małżonków Jaworskich i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Szwedzickiego z zastępstwem adwokata dra Hryszkiewicza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych małż. Jaworskich, aby w należytym czasie potrzebnych tytułów prawnych ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przepisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 10 lutego 1883.

L. 5354. (1178 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego przeciw Jakóbowi Fränkel o zapłacenie dwu rat po 184 zł. z pn. z pożyczki 4000 zł. a. w. na realności pod l. top. 1062 w Czerniowcach ciężącej, dla nieobecnego dłużnika hipotecznego Jakóba Fränkel. kuratorem p. adw. dr. Jekelesa, a tegoż zastępcą adw. dra Raabego zamianował i wzywa niniejszym edyktem Jakóba Fränkel, ażeby termin kuratorowi świadków obrony dostarczył, lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej sam sobie skutki przypisać będzie musiał.

Lwów, 10 lutego 1883.

L. 196. (1343 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wzywa niniejszem dzierżyciela wekslu rzekomo zgubionego treści następującej: „Sniatyn 17 maja maja 1882 pr. fl ö. W. 150. Am 1 Oktober 1882 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Ein hundert fünfzig ö. W. den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Herrn Wasyl Zacharuk Iwana in Zadubrowec. Chaja Thau angenommen, Wasyl Zacharuk Iwana“, zaś na odwrotnej stronie zamieszczona była legalizycya podpisu akceptanta, dokonana przez c. k. notaryusza Piszek w Sniatynie dnia 17 maja 1882 do l. rep. 3022, aby do dni 45, licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu, ów weksel wł. ck. sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten jako amortyzowany uznanym zostanie.

Kołomyja 11 stycznia 1883.

L. 9667. (1199 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kokoszkę, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie lwowskiej do sądu tutejszego lub ustanowionemu kuratowi Maciejowi Kokoszce wiadomość o swem miejscu pobytu podał lub w tymże czasie deklaracyę do spadku po Jędrzeju Kokoszce dnia 30 sierpnia 1862 w Międzyczerwiennem zmarłym wniósł, gdyż inaczej spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.

Nowytarg, 31 grudnia 1882.

L. 808. (1213 3—3)

Zawiadamia się nieobecną Süsslę Blimę dw. im. Pollak zamężną Achs, że uchwałą z dnia dzisiejszego na mocy kontraktu pomiędzy nią i Jakobem Jammerem dnia 1 maja 1882 i pomiędzy ostatnim a Mendlem Lebensartem dnia 16 stycznia 1883 zawartego, Mendel Lebensart za właściciela $\frac{1}{6}$ części realności w Stanisławowie pod lk 160. $6.\frac{1}{4}$ położonej, dotąd wedle dom. 2 pag 681 n. 3 haer. na imię Süssli Pollak zapisanej zaintabulowany został.

Stanisławów, 27 stycznia 1883.

L. 2121. (1342 3—3)

W załatwieniu podania de praes. 27 stycznia 1883 l. 2121 przez Leona Schornsteina, o zarządzenie postępowania amortyzacyjnego, celem umorzenia wierzytelności hipotecznej w ilości 165 talarów w stanie biernym realności lk. 122 dz. VIII proszącego własnej, na rzecz Kalmana Kalwaryjskiego zaintabulowanej wniesionego, c. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa wszystkich interesowanych, którzy do wierzytelności hipotecznej w sumie 165 talarów z procentem po 6 prc. od dnia 17 sierpnia 1827 bieżącym i kosztów prawnych w ilości 24 złot. pols. na skutek podania de praes. 17 sierpnia 1827, na zasadzie wyroku trybunału I. instancyi z dnia 18 października 1827, wedle wykazu hip. l. 1517 karta C. poz. I. w stanie biernym $\frac{2}{3}$ części realności lk. 122 dz. VIII dawniej 193 gm. X. do Mojżesza Steifa, obecnie w całości wedle karty B. poz. 1. 2. do Leona Schornsteina należącej. na rzecz Kalmanna Kalwaryjskiego zaintabulowanej i nieobciążonej. roszczą sobie pretensyę, ażeby z takowemi zgłosili się do tutejszego sądu najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1884 i takowe należycie udowodnili, gdyż po b zskutecznym upływie powyższego terminu, sąd tut. w myśl §. 121 ustawy z dn. 25 lipca 1871 l. 95 dz. p. p. na żądanie podającego zezwoli na umorzenie prawa zastawu dla powyższej wierzytelności i wpis wykreślenia tego prawa zastawu będzie orzeczonym. Kraków, 9 lutego 1883.

L. 1290 (1346 3—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Józefa Pruszyńskiego, że na prośbę Majera Rappaporta de praes. 8 lutego 1883 do l. 1290 tu sądową uchwałę z dnia 10 lutego 1883 do l. 1290 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 260 zł. a. w. z pn. wydany został i gdy Józef Pruszyński z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomy, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dra Heynego z substytucyą adw. dra Mijakowskiego. Upominamy niniejszym edyktem pozwanego, aby temu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przepisać.

Złoczów, 10 lutego 1883.

L. 10124. (1641 1—3)
Nieznanych z życia i miejsca pobytu Jana i Teofilę Hegerow wzywa się, aby p. adwokatowi dr. Wiedigerowi w Jaśle, którego ich kuratorem zamianowano, celem przeprowadzenia sporu, który Józef i Weronika Klierowie przeciw nim i spólnikom o uznanie prawa własności realności pod nr. 54 w Jaślie wytoczyli, przed terminem do obrony na dzień 8 maja 1883 wyznaczonym dostarczyli możliwych dowodów, lub sobie innego obrońcę wybrali, inaczej spór z tymże przeprowadzonym i wyrok wydanym będzie.
C. k. sąd powiatowy.
Jasło, 8 lutego 1883.

L. 1766. (1633 1—3)
Stanisławowski c. k. sąd obwodowy ustanawia w sprawie Ignacego i Lambertyny Dolinkiewiczów przeciw Chaimowi Herszowi Teitler czyli Deitler, Chanie Tretter, Czarnie Hausmann i Ozyaszowi Teitler o uznanie własności i oddanie w posiadanie placu pod nr. k. 11²/₄ w Stanisławowie położonego, uprzątnienie ztamtąd budki i zwrócenie pożytków dla tych z miejsca pobytu niewiadomych pozwanych kuratora adw. dra Rosenberga, udzielając temuż zapadły w tej sprawie wyrok z dnia 24 marca 1882 l. 1236.
O czem się powyższych pozwanych celem dalszego zastosowania się według §. 512 ust. sąd. uwiadamia.
Stanisławów, 17 lutego 1883.

L. 4742. (1618 1—3)
Lwowski c. k. sąd krajowy wzywa niniejszym edyktem wszystkich posiadaczy za ginionej panu Bazylemu Kopytczakowi książeczki oszczędności ogólnego rolniczo-kredytowego zakładu dla Galicyi i Bukowiny z dnia 22 listopada 1877 l. 11 na kwotę 633 zł. 40 ct. okazicielowi płatnej, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu powyższą książeczkę sądowi przedłożyli, gdyż po upływie tego terminu książeczka ta za amortyzowaną uznaną zostanie.
Lwów, 24 lutego 1883.

L. 1775. (1538 1—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Salomona Feldmana, że dla niego celem doręczenia mu na dniu 26 października 1882 l. 11496 na rzecz Edwarda Brüllera wydanego nakazu zapłaty sumy wekslowej 89 zł. 22 ct. w. a. z pn. kuratorem adw. Herdliczka z substytucyą adw. dra Rascha ustanowionym został.
Kołomyja, 22 lutego 1883.

L. 595. (1575 1—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Leibę Sporna, iż celem doręczenia mu rezolucyi z dnia 26 sierpnia 1882 l. 6035, oraz dalszych rezolucyj sądowych zapaść mających w sprawie egzekucyjnej dyrekcyi c. k. uprzyw. gal. zakładu kredyt. włościańskiego przeciw Paji Sporn i spół. o 570 zł. 84 ct. ustanowiono kuratorem adw. dra Bindera z substytucyą adw. dra Fechtdegena.
Poleca się więc Leibie Spornowi, aby ustanowionemu kuratorowi służące mu środki dowodowe udzielił lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem sądowi doniosł.
Z c. k. sądu powiatowego miej. deleg.
Rzeszów, 24 lutego 1883.

L. 911. (1238 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wdrażając postępowanie amortyzacyi celem umorzenia kwitu wydanego przez c. k. urząd podatkowy w Rzeszowie dnia 23 maja 1877 do art. 181 na kaucyę przez Eisyka Tockera jako przedsiębiorcę robót konserwacyjnych na drogach krajowych złożoną, a mianowicie na 3 sztuki obligacyj jednolitego długu państwa nr. 149.576, 249.945 i 249.946 każda po 100 zł. a. w. wartości nominalnej, wzywa edyktem w myśl §. 202 p. k. wszystkich, w których ręku kwit powyższy się znajduje, aby go w przeciągu roku okazali, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu kwit ten jako pozbawiony wszelkiej mocy uważanym będzie.
Rzeszów, 15 lutego 1883.

L. 4756. (1735 1—3)
C. k. sąd krajowy wzywa Alberta Panofsky'ego, niewiadomego z miejsca pobytu, przeciw któremu Markus Margulies wniósł pozew wekslowy de praes. 2 marca 1883 l. 4756 pto 438 zł. 43 ct., aby ustanowionemu równocześnie dla niego kuratorowi adw. dr. Leszko podał potrzebne środki obrony, albo w miejsce jego podał sądowi innego pełnomocnika.
Kraków, 3 marca 1883.

L. 6274. (1738 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Podgórzu ogłasza, że 15 marca 1876 umarł w Dębnikach Błażej Szafran z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ miejsce pobytu spadkobiercy jego Józefa Szafrana sądowi nie jest wiadome, przeto wzywa się go, aby w przeciągu roku od daty niniejszego edyktu do sądu tutejszego zgłosił się, i aby wniósł deklaracyę do spadku po Błażeju Szafranie, gdyż w przeciwnym razie do spadku tego w jego imieniu zgłosi się kurator jego Józef Łuczak, a część spadkowa na Józefa Szafrana przypadająca aż do jego zgłoszenia się lub wykazania śmierci w depozycie sądowym przechowaną zostanie.
Podgórze, 24 lutego 1883.

L. 5833. (1750 1—3)
C k. sąd powiatowy w Żółkwi zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Iwana Czepila, iż w sprawie tegoż z włościańskim zakładem kredytowym ustanowiono kuratora w osobie p. dr. Tadeusza Niementowskiego i temuż kuratorowi dotyczące uchwały egzekucyjne doręczono,
Żółkiew, 27 grudnia 1882.

L. 7931. (1424 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Rohatynie wzywa posiadacza zapisu na sąd polubowny i wyroku z daty Rohatyn 25 lutego 1879, w sprawie Lei Nagelberg przeciw Saułowi Durst na 400 zł. opiewającego, ażeby w ciągu roku prawa swe do tych dokumentów wykazał, gdyż inaczej takowe za umorzone uznane będą.
Rohatyn, 22 grudnia 1882.

L. 6333. (1429 1—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadacza weksłu z daty Lwów, 18 marca 1880 na 257 zł. 26 ct. opiewającego, zapadłego do zapłaty dnia 2 września 1880 akceptem Majera Fuchsa i Chane Eidmer na zlecenie firmy „Adler et Landes“, by do dni 45 weksel ten sądowi tut. przedłożył i ewentualnie prawa swe do posiadania takowego wykazał, ileże po upływie tego terminu weksel ten za nieważny uznanym będzie.
Lwów, 17 lutego 1883.

L. 346. (1450 1—3)
C. k. sąd powiatowy oznajmia, że w dniu 3 lutego 1883 sprzedano wedle §. 377 pk. odzież różną i kawałki towarów bławatnych, które szczegółowo w aktach opisane są, że cenę ztąd uzyskaną do c. k. urzędu podatkowego w Brodach złożono, i że uprawnionemu wolno w myśl §. 379 pk. praw swoich dochodzić
Olesko, 16 lutego 1883.

L. 5550. (1444 1—3)
C k. sąd powiatowy w Baligrodzie wzywa z miejsca pobytu i życia niewiadomego Wasyla Kuncio, aby w ciągu roku do spadku babki Maryi Benczarskiej w Rajskich 27 grudnia 1846 zmarłej, się oświadczył. Kuratorem ustanowiony jest Wasyl Tantała z Rajskich.
Baligród, dnia 7 grudnia 1882.

L. 6427. (1468 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Brodach podaje do wiadomości, że dnia 14 kwietnia 1881 zmarł w Wysocku Fedko Lachewicz, pozostawiając pisemne ostatniej woli rozporządzenie z daty 13 kwietnia 1881.
Ponieważ miejsce pobytu spadkobiercy Jana Zommera nie jest wiadome, przeto wzywa się go, by w przeciągu roku od dnia niżej umieszczonego w tym sądzie się zgłosił i deklaracyę do spadku tem pewniej wniósł, ileże w razie przeciwnym postępowanie spadkowe zostanie z deklarowanymi spadkobiercami i tegoż kuratorem Janem Antonów przeprowadzone.
Brody, 12 czerwca 1882.

L. 6690. (1475 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie wzywa niniejszem nieznaną z życia i miejsca pobytu Brygidę Skorupka Padlewską, córkę śp. Tadeusza Skorupka Padlewskiego z Pleśnian, aby się w przeciągu jednego roku, licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w sądzie tutejszym zgłosiła, lub w inny sposób sądowi tutejszemu o swem życiu wiadomość udzieliła, ileże w przeciwnym razie sąd do uznania jej za zmarłą przystąpi.
C. k. sąd powiatowy.
Zborów, 28 grudnia 1882.

L. 14514. (1441 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza niniejszem, że Zofia z Turzańskich Buczyc 1go ślubu Topolnicka, 2 Jaworska, zmarła dnia 30 marca 1812 w Strzyłkach, Anna z Turzańskich Buczyc zamężna Jasienicka dnia 8 kwietnia 1833 w Turzem, Justyna z Turzańskich Buczyc zamężna Stupnicka dnia 30 grudnia 1826 w Turzem wszystkie właścicielki części dóbr Turze bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.
Ponieważ tutejszemu sądowi nie jest wiadomem, którym osobom prawa do ich spadku przysłużają, wzywa się wszystkich tych, którzy do tych spadków z jakiegokolwiek tytułu prawa sobie roszczą, aby swoje prawa spadkowe, o ile tego dotąd nie uczynili, w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie zgłosili i swoje oświadczenie wykazując, swoje prawa spadkowe wnieśli, w przeciwnym razie bowiem odnoszące się spadki, dla których ustanawia się tymczasowo kuratora w osobie tutejszego adwokata dra Budzynowskiego, z tymi, którzy się oświadczyli i swoje tytuły prawne do tych spadków wykazali pertraktowane, i im przyznane zostaną, spadek zaś, do którego się nikt nie zgłosi, lub odnoszące się części przypadnie na rzecz wysokiego skarbu.
Sambor, 6 lutego 1883.

L. 5342. (1481 1—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni z życia i miejsca pobytu niewiadomym Michałowi i Maryannie Słobodzińskim, że Adela Rzepińska i Katarzyna Kalicińska przeciw nim pod dniem 22 listopada 1870 l. 59910 prośbę o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 490¹/₄ we Lwowie pozycyi D. 24 p. 295 n. 2 on. Rel XIII pag. 297 n. 101 wniosły, że teraźniejsi właściciele tej realności Wojciech Rutkowski i Stanisław Niemczynowski w proces ów wstępują i o wyznaczenie terminu do rozprawy upraszają.
Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Michała i Maryanny Słobodzińskich nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Popiela z zastępstwem adwokata dra Goreckiego, kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.
Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.
Lwów, 17 lutego 1883.

L. 3775. (1773 1—3)
C. k. sąd powiatowy bohorodczański zawiadamia Wincentego Martynca, że Majer Gross wniósł przeciw niemu pozew do l. 2421/1882 o zapłacenie 45 zł. 68 ct., który do rozprawy wedle postępowania drobiazgowego zadekretowano.
Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto ustanawia się dla niego kuratora Józefa Szelińskiego z Bohorodczan, polecając pozwanemu, ażeby o swem miejscu pobytu sądowi doniósł, lub innego zastępcę sobie wybrał, inaczej złe skutki sam sobie przypisze.
Z c. k. sądu powiatowego.
Bohorodczany, 30 lipca 1882.

L. 26213. (1568 1—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa nieobecnego od lat przeszło trzydziestu Adama Stadnickiego, syna śp. Antoniego Stadnickiego, a brata Ignacego Teofila, Henryka i Franciszka Seweryna Karola 3im. Stadnickich, w myśl §. 277 kod. cyw., aby się w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia edyktu w tutejszym sądzie stawił, lub w inny sposób sądowi lub ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Władysławowi Wilkoszowi o zostawaniu przy życiu dał wiadomość, w przeciwnym bowiem razie będzie uznanym sądownie za zmarłego i pertraktacya spadkowa po nim przeprowadzoną zostanie.
Kraków, 30 grudnia 1882.

L 13017. (1627 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Czortkowie oznajmia, że dnia 5 listopada 1873 umarł w Krzywołuce Iwan Atamańczuk, że spadkobiercą jego jest Hawryło Atamańczuk, którego miejsce pobytu niewiadome jest sądowi. Wzywa się przeto Hawryła Atamańczuka, ażeby w ciągu jednego roku od dnia tegoż w sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, inaczej bowiem spadek z kuratorem Iwanem Rukaluk przeprowadzonym będzie.
C. k. sąd powiatowy.
Czortków, 30 grudnia 1883.

L. 315. (1582 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni wiadomem czyni, że na dniu 23 listopada 1880 zmarł w Czyżowicach Antoni Kornelak bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.
Gdy sądowi nie jest znane miejsce pobytu syna, Dmytra Kornelaka, przeto zostaje tenże wezwany, aby się do roku w tut. sądzie zgłosił i swoje oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej pertraktacya spadku z oświadczonymi spadkobiercami i z ustanowionym dla Dmytra Kornelaka kuratorem Dańkiem Kornelakiem z Czyżowic przeprowadzoną zostanie
C. k. sąd powiatowy.
Sądowa Wisznia 18 stycznia 1883.

L. 13314. (1603 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Brodach wzywa Martyna Bednarczuk z miejsca pobytu niewiadomego by do roku wniósł oświadczenie się do spadku po żonie swej Anastazyi Bednarczuk w Łahodowie 16 listopada 1881 zmarłej, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadku z ustanowionym kuratorem adw. dr. Starzewskim przeprowadzoną zostanie
Brody, 28 wrzesnia 1882.

L. 501. (1600 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie podaje niniejszem do wiadomości, iż w dniu 17 maja 1853 zmarł Dawid Salemann w Rzeszowie bez rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ wedle ustawy do spadku powołanym jest za dziedzica także Markus Salemann, a miejsce jego pobytu jest niewiadome, przeto wzywa się go, by w przeciągu roku jednego od dnia ogłoszenia edyktu w tut. sądzie się zgłosił i deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie pertraktowany z tymi dziedzicami, którzy się zgłosili, tudzież z adw. dr Binderem jako kuratorem nieobecnego.
Rzeszów, 8 lutego 1883.

L. 2106. (1597 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Mendlowi Kuglerowi i innym pto 1300 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Issaka Tannenbauma adwokata dra Freudenberga z substytucyą adw. dra Rascha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 3 marca 1883
Kołomyja, 3 marca 1883.

L. 5339. (1480 1—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni z życia i miejsca pobytu niewiadomym Jakóbowie i Ewie Szczygielskim, że Adela Rzepińska i Katarzyna Kalicińska przeciw nim pod dniem 22 listopada 1870 l. 59907 pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 490¹/₄ we Lwowie pozycyi dom. 24 pag. 300 n. 7 on. i Instr. 42 pag. 402 n. 238 wniesły, i że teraźniejsi właściciele tej realności Wojciech Rutkowski i Stanisław Niemczynowski w proces ten wstępują i o wyznaczenie terminu do rozprawy upraszają.
Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Jakóba i Ewy Szczygielskich nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adw dra Popiela, z zastępstwem adwokata dra Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.
Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę obrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.
Lwów, 17 lutego 1883.

L. 8639. (1584 1—3)
Zawiadamia się Józefa Benaluka z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wystąpił Rachmiel Alter ze skargą de praes 15 lutego 1883 do l 8639 o zapłacenie 72 zł. 50 zł. i 80 zł. a. w. z pn, w skutek której termin do rozprawy sumarycznej na dzień 30 maja 1883 r. godzinę 3 popołudniu w sali nr. 1. wyznaczono.
Gdy miejsce pobytu pozwaneg nie jest wiadome ustanowiono dlań kuratorem adw. dra Wilhelma Zukra, a tegoż zastępcą adw. dra Lukę.
Wzywa się zatem pozwanego. by na powyższym terminie osobiście stanął, lub ustanowionemu kuratorowi środków obrony udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wskazał. albowiem w razie przeciwnym z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.
C. k. sąd pow. miej. deleg. S. I.
we Lwowie dnia 16 lutego 1883.

L. 4758. (1430 1—3)
C. k sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Chanę Gastfreund, że Edward Fürst kupiec w Wiedniu wniósł dnia 28 października 1882 l. 47328 przeciw niej prośbę o nakaz zapłaty 128 zł. 35 ct. wa.
Zawiadamiając o tem niewiadomą z miejsca pobytu Chanę Gastfreund, ustanawia się dla niej na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adwokta dra Gottlieba ze substytucyą adw. dra Goldberga, wzywając zarazem też Chanę Gastfreund, aby albo osobiście się w sądzie zgłosiła, albo innego zastępcę sądowi przedstawiła, albo kuratorowi ustanowionemu potrzebne dowody dostarczyła.
Lwów, 17 lutego 1883.

L. 7729. (1291 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku zawiadamia, że dnia 22 lutego 1881 zmarł w Zagórzu bez rozporządzenia ostatniej woli Franciszek Wykysal, (Vycosal).

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom prawo pretensye do spadku przysługuje, przeto wzywa się wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu prawnego do spadku rościć sobie zamierzają, aby w przeciągu jednego roku od niżej wyrażonego dnia w tutejszym sądzie się zgłosili i po wykazaniu swych praw do spadku swoje oświadczenie wnieśli, gdyż inaczej spadek, dla którego tymczasem Ludwik Świerczyński jako kurator masy spadkowej ustanowiony został, z tymi będzie przeprowadzony, którzy swe oświadczenie wnieśli i tytuł do spadku wykazali, lub gdyby nikt do spadku się nie oświadczył, tenże w całości jako bezdziedziczny fiskusowi przypadnie.

Sanok, 10 listopada 1882.

L. 530. (1294 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu, Arona Tymberga, a w razie jego śmierci spadkobierców jego z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciwko nim Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski wnieśli pozew o orzeczenie, iż suma 800 złp czyli 200 zł. aw. pierwotnie w stanie biernym dóbr Pogorzyce w poz. 66 on. intabulowana, a następnie na cenę kupna przeniesiona przez przedawnienie zgasła i z tabeli płatniczej eliminowaną być ma, i że dla nich kuratorem ad actum adw. dra Władysław Wilkosz z substytucyą adw. dra Dominika Markiewicza ustanowionym został.

Kraków, 12 stycznia 1883.

L. 3602. (1307 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Łące zawiadamia Katarzynę Neczypor, której miejsce pobytu nie jest wiadomem, że jej wuj Andrus Biliński w Wołoszczy na dniu 9 września 1879 z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia umarł, i zawzywa ją, aby w przeciągu roku od dnia niżej położonego w tym sądzie się zgłosiła i swe oświadczenie do spadku wniosła, inaczej spadek ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem Iwasiem Lew przeprowadzonym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Łąka, 15 listopada 1882.

Księgi gruntowe.

L. 1097. (1807)

Dochodzenia miejscowe w sprawie założenia nowej księgi gruntowej w gminie katastralnej Niwia rozpoczną się dnia 27 marca 1883 o godz. 9 rano.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może przed kierującym dochodzeniami się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Komisya hipoteczna c. k sądu powiatowego interesowanych uwiadamia.

Mielnica, dnia 25 lutego 1883.

L. 302. (1802)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy Dobrowlany, przynależnej do c. sądu powiatowego w Chodorowie, rozpoczyna komisya hipoteczna 27go marca 1883.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

Od c. k komisyi hipotecznej dla Złoczowskiego obwodu sądowego.

Złoczów, dnia 13go marca 1883.

L. 301. (1801)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy Drohowicze przynależnej do c. k. sądu powiatowego w Chodorowie rozpoczyna komisya hipoteczna 4go kwietnia 1883.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

Od c. k. komisyi hipotecznej dla Złoczowskiego obwodu sądowego.

Złoczów, dnia 13go marca 1883.

L. 300. (1800)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy Czeremchów, przynależnej do c. k. sądu powiatowego w Chodorowie, rozpoczyna komisya hipoteczna 2go kwietnia 1883.

Każdy intersowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

Od c. k. komisyi hipotecznej dla Złoczowskiego obwodu sądowego.

Złoczów, dnia 13go marca 1883.

L. 299. (1799)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy Podliski, przynależnej do c. k. sądu powiatowego w Chodorowie, rozpoczyna komisya hipoteczna 30go marca 1883.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

Od c. k. komisyi hipotecznej dla Złoczowskiego obwodu sądowego.

Złoczów, dnia 13go marca 1883.

L. 298. (1798)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy Hołotowice przynależnej do c. k. sądu powiatowego w Chodorowie rozpoczyna komisya hipoteczna 7go kwietnia 1883.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

Od c. k. komisyi hipotecznej dla Złoczowskiego obwodu sądowego.

Złoczów, dnia 13go marca 1883.

L. 1075. (1806)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Baryłów, powiatu sądowego Łopatyn rozpoczyna komisya hipoteczna 29go marca 1883.

Kady interesowany ma zatem zgłosić się i przytoczyć, co do obrony praw swych uzna za stosowne.

O. k. sąd powiatowy

Łopatyn, 11 marca 1883.

L. 1402. (1794)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Przemyślu oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Żmigród na miejscu w Żmigrodzie dnia 28go marca 1883 rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Przemyśl, 13 marca 1883.

L. 49. (1808)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Podegrodzie dnia 20 marca 1883 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Stary Sącz, 13 marca 1883.

L. 446. (1409 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla następujących gmin katastralnych:

Stobierna, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie;

Chwałowice, Żabno, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Ciężkowice, Góry Luszowskie, Luszowice i Trzebionka, w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie;

Zimnawódka i Pławna, w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Bieliczna, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Sietnica, Mszanka, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Radgoszcz, Odporyszów, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowy;

Będziemyśl, Wiercany, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Góra motyczna. w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Meszna Opacka, Joniny, Lubinka, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

Niepla, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle położonych; według ustawy krajowej z 20 marca 1874, l. 29 Dzien. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe poczynając od dnia 15 marca 1883, uważane będą, a od tegoż dnia dnia wolno takowe przeglądnąć w sądzie powiatowym w któregoż okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, jak równie że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do nabycia własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie, lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona najdalej do dnia 15 kwietnia 1884, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 11 stycznia 1883.

Doniesienia prywatne.

Kundmachung.

Zufolge hohen Erlaßes Sr Exkcelenz des Herrn Ministers des Innern, vom 30 November 1879 Zl. 5680 und Verständigung des hohen k. k. Bukowinaer Landespräsidiums vom 7 December 1879, Zl 1103 wird hiemit infolge Bescheides der löblichen k. k. Bezirkshauptmanschaft vom 10 Feber 1883, Zl. 909 das Ergebniß der Schlußrechnung, über die im Jahre 1882, im östlichen Theile Galiziens und in der ganzen Bukowina gesammelten Freiwilligen Spenden, für die hilfsbedürftigen österr. Angehörigen in Palastina zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Rechnung pro 1882.

	Fl.	kr.		Fl.	kr.
Gesamtsumma aller Samlungen pro 1882	11.869	50	Am 19 Mai 1882, versandet nach Palestina	5.667	32
			Am 15 Juni 1882	934	—
			Am 6 August 1882	1.488	50
			Am 4 December 1882	2.683	—
			Am 19 December 1882	1.073	—
			an Diverse Ausgaben	23	68
Summa	11.869	50	Summa des Einganges	11.869	50

Wiżnitz, den 5 März 1883.

(1612)

Mendel Hager
Rabiner.

L. 307. (1786 1—3)

Konkurs.

W skutek zaszłej śmierci kancelisty przy Urzędzie gminnym Miasta Ropczyc, rozpisuje się konkurs na posadę pomocnika, ewentualnie po uznaniu zdolności, kancelisty gminnego, z roczną płacą trzysta złr. w. a.

Od kandydatów wymaga się znajomości języka polskiego, niemieckiego, zdolności w koncepcie biurowem i w manipulacyi rachunkowej.

Podania zaopatrzone w świadectwa mają być wniesione najdalej do 30 marca 1883 na ręce burmistrza.

Ropczyce, d. 14 marca 1883.

Burmistrz:

Fr. Saroma.

KASYNO MIESZCZAŃSKIE w Stanisławowie poszukuje **restauratora** od 1 kwietnia 1883 r. — Bliższych wiadomości udzieli gospodarz kasyna. (1793 2—3)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabry... ...mühl."